

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина

Broj: S1 1 K 003379 12 Kžk

Datum objavljivanja 13.06.2013. godina

Vijeće u sastavu: sudija Mirko Božović, kao predsjednik vijeća
sudija kao Azra Miletić, kao član vijeća
sudija Tihomir Lukes, kao član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

protiv

MOMIRA PELEMIŠA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Predrag Tomić

Branilac optuženog Momira Pelemiša:

Miloš V. Perić

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja sastavljanom od sudija Mirka Božovića kao predsjednika vijeća, te sudija Azre Miletić i Tihomira Lukeša, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Emire Hodžić u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Momira Pelemiša zbog krivičnog djela Genocid iz člana 171. tačke a), b) u vezi sa članom 180. stav (1) i članom 31. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: KT-RZ-74/08 od 20.11.2008. godine koja je potvrđena dana 28.11.2008. godine, izmjenjena na glavnom pretresu dana 24.06.2011.godine, potom izmjenjena 11.03.2013. godine, nakon javnog pretresa održanog 30.05.2013. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Predraga Tomića, optuženog Momira Pelemiša i njegovog branioca Miloša Perića, donio je, a dana 13.06.2013. godine javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI MOMIR PELEMIŠ, sin Živojina, rođen 26.09.1949. godine, u Tuzli, opština Tuzla, JMBG ..., oženjen, državljanin ..., profesor, ..., prethodno služio JNA u Ljubljani od 1975. – 1976. godine, rezervni oficir sa činom majora, bez odlikovanja, sa prijavljenim prebivalištem na adresi ..., ..., opština ..., ranije neosuđivan, protiv njega se trenutno ne vodi drugi krivični postupak,

na osnovu odredbe člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH)

OSLOBADA SE OPTUŽBE

da je

U periodu od 10.07 do 01.11.1995. godine, u svojstvu zamjenika komandanta 1. bataljona Zvorničke pješadijske brigade, a u toku perioda od 09. do 21.07.1995 vršioca dužnosti komandanta 1. bataljona svjesno pomogao učesnicima u udruženom zločinačkom poduhvatu među kojima su bili neki oficiri GŠ VRS i viši oficiri za bezbjednost VRS, pukovnik Ljubiša Beara, načelnik Uprave za bezbjednost i obavještajne poslove Glavnog

štaba VRS-a, potpukovnik Vujadin Popović, načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa VRS, poručnik Drago Nikolić, pomoćnik komandanta za bezbjednost 1. zvorničke pješadijske brigade te drugi pripadnici vojnog i civilnog vrha Republike Srpske, koji su postupali u namjeri da djelimično istrijebe grupu bošnjačkog naroda, prisilnim premještanjem oko 40 000 žena, djece i staraca i pogubljenjima po kratkom postupku između 7 000 i 8 000 muškaraca Bošnjaka, tako što je :

1. Dana 14.07.1995. godine, u komandi 1. bataljona Zvorničke brigade u Lokanju, opština Zvornik, nakon što je obaviješten o predstojećem dolasku zarobljenih muškaraca Bošnjaka iz srebreničke enklave u Pilicu, opština Zvornik, **PELEMIŠ MOMIR** je naredio preraspoređivanje do pedeset vojnika 1. bataljona u školu Kula (sada naziva Nikola Tesla) u Pilici na čuvanje zarobljenika i obezbjeđenje područja oko škole Kula, a **PERIĆ SLAVKU** svom pomoćniku za bezbjednost i obavještajne poslove 1. bataljona Zvorničke brigade da nadgleda, kontroliše i koordinira zatvaranje zarobljenika Bošnjaka u školu; pri čemu je do večernjih sati 14. jula 1995. godine, do 1.200 zarobljenika Bošnjaka, koji su prethodno autobusima dovezeni do škole Kula sa raznih područja i objekata privremenog zatvaranja u opštini Bratunac, opštini Zvornik i drugih područja, držano u autobusima parkiranim uz zgradu škole Kula, te u školskoj fiskulturnoj sali i u učionicama na prvom spratu škole, gdje su ih obezbjeđivali vojnici VRS-a, uključujući i vojnike 1. bataljona, a koji su cijelo vrijeme bili pod kontrolom, rukovodstvom i nadzorom **PERIĆ SLAVKA**, koji se nalazio u školi Kula i za svo vrijeme zarobljeni Bošnjaci nisu dobili dovoljne količine hrane, bili su bez sanitarnih prostorija, u nedovoljnom i neprikladnom smještaju, otuđene su im njihove lične stvari, tukli su ih, na njih je pucano iz automatskog oružja, te su na druge načine maltretirani sa namjerom da se uzrokuje strah, te teške duševne povrede i fizičke ozljede, a najmanje dvojica (neidentifikovanih) zarobljenih Bošnjaka su ubijeni iz vatrenog oružja od strane (neidentifikovanih) vojnika VRS-a, koji su kasnije ukopani u neoznačenoj grobnici;

2. Dana 16.07.1995. godine, u školi Kula (danas naziva Nikola Tesla) u Pilici, opština Zvornik, po naredbi i pod nadzorom **PELEMIŠ MOMIRA**, **PERIĆ SLAVKO**, pomoćnik komandanta za bezbjednost i obavještajne poslove 1. Bataljona Zvorničke brigade je koordinirao, postupao po instrukcijama i direktno dobijao zadatke od viših oficira VRS-a koji su bili prisutni u školi, da organizuje, nadzire i izdaje uputstva vojnicima 1. bataljona i drugim vojnicima VRS-a da stave poveze na oči zarobljenim Bošnjacima, zavežu ruke zarobljenim Bošnjacima, a zatim izvedu zarobljene Bošnjake iz škole, ukrcaju ih u autobuse, te prate i obezbjeđuju te autobuse na putu do Ekonomije Branjevo, nakon čega su zarobljeni Bošnjaci iskrcani iz autobusa, postrojeni i pogubljeni po kratkom postupku vatrom iz

automatskog oružja od strane drugih vojnika VRS-a, uključujući i vojnike 10. diverzantskog odreda VRS, tako da je do kraja tog dana ubijeno do 1,200 zarobljenih Bošnjaka; nedugo nakon toga, pogubljeni bošnjački zarobljenici su zakopani u neregistrovanu i neobilježenu masovnu grobnicu na Ekonomiji Branjevo od strane drugih vojnika VRS-a, uključujući i vojnike iz Inženjerske čete Zvorničke brigade, pri čemu nisu poduzeti nikakvi koraci da se utvrdi identitet ubijenih Bošnjaka niti je vođena ikakva evidencija o njihovom zatvaranju ili smrti; pri tome je sve vrijeme **PELEMIŠ MOMIR** znao da će bošnjački zarobljenici biti ubijeni i da se već ubijaju po kratkom postupku na Ekonomiji Branjevo; i tako svjesno učestvovao kako u pružanju podrške operaciji pogubljenja tako i u organizaciji i koordinaciji ukopa stradalih žrtava iz škole Kula, tako što je naručio gorivo, 10 sanduka municije, koji sadrže više od 10.000 metaka, građevinske mašine i ljudstvo iz Zvorničke brigade;

3. Dana 15.07.1995. godine i 16.07.1995. godine, u Domu Pilica (Domu kulture), Pilica, opština Zvornik, po naredbi i pod nadzorom **PELEMIŠ MOMIRA, PERIĆ SLAVKO** je pronašao, rasporedio i dao instrukcije vojnicima 1. bataljona da idu u Dom Pilica radi čuvanja i obezbjeđenja područja oko Doma i zgrade Doma, u kojoj je bilo zatvoreno oko 500 do 600 zarobljenih Bošnjaka od strane vojnika 1. bataljona i drugih vojnika VRS-a koji su za sve vrijeme, držani u nehumanim uslovima, u kojima im nisu bile obezbijedene nikakve, odnosno nedovoljne količine hrane i vode, sanitarne prostorije odnosno higijenski smještaj i bili su stiješnjeni u prostor koji je bio nedovoljan s obzirom na broj zarobljenika, što je za posljedicu imalo ogromnu prenatrpanost, čime su im nanešene teške duševne povrede i tjelesne ozljede;

4. Dana 16.07.1995. godine, u Domu Pilica (Dom kulture), Pilica, opština Zvornik, po naredbi i pod nadzorom **PELEMIŠ MOMIRA i PERIĆ SLAVKA**, pomoćnika komadanta za bezbjednost i obavještajne poslove 1. bataljona Zvorničke brigade koji su znali da će zarobljeni Bošnjaci biti ubijeni postupajući pod direktnim nadzorom i instrukcijama **PERIĆ SLAVKA**, koji je vojnicima 1. bataljona i drugim vojnicima VRS-a naredio da stražare i obezbjeđuju zgradu Doma kako bi zadržali zarobljene Bošnjake unutar zgrade u kojoj je bilo zatvoreno oko 500 do 600 zarobljenih Bošnjaka, nakon čega su zarobljeni Bošnjaci pogubljeni po kratkom postupku unutar zgrade Doma i u njegovoj neposrednoj okolini od strane (neidentifikovanih) vojnika VRS-a automatskim oružjem i ručnim bombama; nakon čega je, uz znanje i postupajući po komandi, kontroli, uputama, nadzoru i naređenju **PELEMIŠ MOMIRA, PERIĆ SLAVKO** obezbijedio prisustvo i rasporedio vojnike 1. bataljona u Dom Pilica da obezbjeđuju prostorije i spriječe ulazak civila u zgradu punu

ubijenih zarobljenih Bošnjaka; a zatim 17. jula 1995. godine, nakon pogubljenja, **PERIĆ SLAVKO** je rasporedio vojnike 1. bataljona i obezbijedio njihovo prisustvo kod Doma u toku jutarnjih sati, nakon čega je **PERIĆ SLAVKO** dao instrukcije vojnicima 1. bataljona da izvrše uklanjanje i prevoz tijela stradalih zarobljenih Bošnjaka iz zgrade Doma do Ekonomije Branjevo, u toku kojeg perioda su pronađena trojica (neidentifikovanih) muškaraca Bošnjaka koji su preživjeli masovno pogubljenje po kratkom postupku u Domu Pilica, te su odmah pogubljeni po kratkom postupku od strane vojnika VRS-a iz automatskog oružja; nakon toga, dana 17.07.1995. godine, na Ekonomiji Branjevo pogubljeni zarobljenici Bošnjaci zakopani su u neregistrovane i neobilježene masovne grobnice od strane vojnika VRS-a, uključujući i vojnike iz Inženjerske čete Zvorničke brigade, pri čemu nisu poduzeti nikakvi koraci da se utvrdi identitet pogubljenih Bošnjaka, niti je vođena evidencija o njihovom zatvaranju ili smrti; a sve to vrijeme i **PELEMIŠ MOMIR** i **PERIĆ SLAVKO** su znali da će zarobljeni Bošnjaci u Domu Pilica biti ubijeni, da se ubijaju i da su već ubijeni po kratkom postupku u Domu Pilica; a **PELEMIŠ MOMIR** je svjesno pomogao u organizaciji i koordinaciji ukopa stradalih žrtava iz Doma Pilica tako što je obezbijedio gorivo, građevinske mašine i ljudstvo iz Zvorničke brigade;

Dakle, optuženi PELEMIŠ MOMIR naredio i nadzirao pripadnike 1. bataljona Zvorničke Brigade koji su učestvovali u ubijanju i nanošenju teških tjelesnih i duševnih povreda zarobljenih Bošnjaka na koji način je pomogao da se skupina Bošnjaka djelimično istrijebi kao nacionalna, vjerska i etnička skupina;

Čime bi počinio krivično djelo Genocid, iz člana 171. tačaka a), b) u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 31. Krivičnog zakona BiH (KZ BiH), pomaganjem.

Na osnovu člana 189. stav (1) ZKP BiH, optuženi Pelemiš Momir se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda BiH.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH svi oštećeni se sa eventualnim imovinsko - pravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

A. TOK POSTUPKA

1. Odlučujući po optužnici Tužilaštva BiH broj broj KT-RZ-47/09 od 20.11.2008. godine koja je potvrđena dana 28.11.2008. godine, prvostepeno vijeće Suda BiH donijelo je presudu broj: S1 1K 003379 09 krl od 31.10.2011. godine kojom su optuženi Pelemiš Momir i Perić Slavko oglašeni krivim da su počinili krivično djelo Genocid iz člana 171. tačka a) i b) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 180. stav 1. istog zakona. Na osnovu odredbe člana 285. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH) uz primjenu članova 39., 42. i 48. KZBiH, sud je optužene za navedeno krivično djelo osudio na kazne zatvora i to optuženog Pelemiš Momira na kaznu zatvora u trajanju od 16 (šesnaest) godina, te optuženog Perić Slavka na kaznu zatvora u trajanju od 19 (devetnaest) godina.

2. Odlučujući po žalbama, Apelaciono vijeće je uvažilo žalbu branioca optuženog Pelemiš Momira, pa je presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1K 003379 09 krl od 31.10.2011. godine, u odnosu na ovog optuženog ukinuta i u tom dijelu je određeno održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela I Suda Bosne i Hercegovine.¹

3. Izmijenjenom optužnicom Tužilaštva BiH broj T20 0 KTRZ 0004960 08 od 11.03.2013. godine optuženi Momir Pelemiš se tereti da je počinio krivično djelo genocid iz člana 171. tačka a) i b) u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 31. Krivičnog zakona BiH, na način da je naredio i nadzirao pripadnike 1. bataljona Zvorničke brigade koji su učestvovali u ubijanju i nanošenju teških tjelesnih i duševnih povreda zarobljenih Bošnjaka, na koji

¹ Presudom Suda BiH br. **S1 1 K 003379 12 Krž 10 od 18.10.2012. godine** djelimično je uvažena žalba branioca optuženog Perić Slavka, te je presuda Suda BiH broj S1 1K 003379 09 krl od 31.10.2011. u odnosu na navedenog optuženog preinačena **u pogledu primjene krivičnog zakona** na način da se djelo za koje je optuženi Slavko Perić oglašen krivim pravno kvalifikuje kao krivično djelo Genocid iz člana 141. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je preuzet na osnovu Zakona o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona SFRJ¹, u vezi sa članom 24.(pomaganje) istog zakona, te **u pogledu odluke o kazni**, na način da se primjenom gore navedenih odredbi i primjenom članova 33. 38. i 41. Krivičnog zakona SFRJ, za navedeno krivično djelo **osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina**. Na osnovu člana 50. KZ SFRJ optuženom se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 05.11.2008. godine, pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora po ovoj presudi.

način je pomagao da se skupina Bošnjaka djelimično istirijebi kao nacionalna, vjerska i etnička skupina.

(a) Pretrres pred vijećem apelacionog odjeljenja

4. U skladu sa članom 317. ZKP BiH održan je pretres pred vijećem Apelacionog odjeljenja, te su tokom dokaznog postupka ponovno izvedeni dokazi koji su izvedeni u prvostepenom postupku i to preslušavanjem audio/video snimaka iskaza svjedoka: Babić Rajka, Dragana Jovanovića, Bojić Zorana, Gajić Zorana, Savić Vujadina, Gajić Jovana, Pantić Dragana, zaštićenog svjedoke O-1, te svjedoka Tejić Mileta.

5. U pogledu ostalih izvedenih dokaza u prvostepenom postupku, apelaciono vijeće je, rukovodeći se odredbom člana 317. stav 2. ZKP-a BiH, utvrdilo da nije potrebno ponovo izvesti ostale već izvedene dokaze provedene u prvostepenom postupku, kako materijalne dokaze tako i saslušanje svjedoka, pa ih je prihvatilo bez njihovog ponovnog čitanja ili reproduciranja i isti su bili predmet ocjene od strane apelacionog vijeća kao i izvedeni dokazi. Također, apelaciono vijeće je prihvatilo i sve materijalne dokaze² koji su vezani za gore spomenute radnje iz optužnice, a koji su uloženi u toku prvostepenog postupka.

6. Apelaciono vijeće je odbilo prijedloge stranaka za izvođenjem novih dokaza, tj. prijedlog tužioca da se sasluša osuđeni Perić Slavko u svojstvu svjedoka, te prijedlog odbrane, da se sasluša svjedok Todorović Dragan, te zaštićeni svjedok Z-1. Ovo vijeće je cijenilo da se Perić Slavko u toku prvostepenog postupka branio šutnjom, a svoju odbranu je iznio kroz završnu riječ i žalbu na prvostepenu presudu, bazirajući je na tezi da nije znao za genocidnu namjeru izvršilaca krivičnog djela. S tim u vezi, vijeće je zaključilo da se na iskazu takvog svjedoka ne bi mogla zasnovati odluka suda, bez obzira u kojem pravcu bi bila data. U pogledu prijedloga novih dokaza odbrane, vijeće je utvrdilo da je na okolnosti na koje su predloženi navedeni svjedoci, u toku prvostepenog postupka, već saslušan dovoljan broj svjedoka, te stoga nije prihvaćen prijedlog odbrane.

² Svi materijalni dokazi su nabrojani u Anexu br.2, kao i utvrđene činjenice Anex 1. koji je sastavi dio ove presude.

II. ZAVRŠNE RIJEČI

i. Završne riječi Tužilaštva BiH

7. Tužilac Tužilaštva BiH je izjavio da u cjelosti ostaje kod završnih riječi iznesenih u prvostepenom postupku. U završnoj riječi tužilaštvo je dalo detaljan osvrt i analizu dokaza iz svoje perspektive. Tužilaštvo smatra da izvedeni dokazi, dokazuju postojanje genocidnog plana za Srebrenicu. Dokazi također jasno pokazuju da je Zvornička brigada, kojoj su pripadali 1. bataljon i optuženi Pelemiš, odigrali ključnu ulogu u genocidu u Srebrenici, pri čemu je većina bataljona ove Brigade, uključujući i 1. bataljon, imala zadatak da odigra svoju ulogu u sveukupnom genocidnom planu. Nadalje, u završnim riječima se ističe da je Momir Pelemiš preduzeo niz konkretnih radnji i postupaka kojim je dao doprinos, odnosno potpomogao izvršenje genocida. Na kraju, tužilaštvo je predložilo da se optuženi oglasi krivim i kazni u skladu s Zakonom.

ii. Završne riječi odbrane

8. Branilac optuženog je također izjavio da ostaje kod završne riječi iz prvostepenog postupka. Nadalje, branilac navodi da nijedan dokaz ne potvrđuje da je optuženi bio upoznat sa genocidnim planom, te da nema dokaza da je optuženi kontaktirao sa Bearom, Popovićem i Nikolićem u vezi zarobljenika u školi Kula i Domu u Pilici. Ni jedan od svjedoka nije potvrdio da je optuženi u kritično vrijeme bio prisutan na bilo kojoj lokaciji iz optužnice, niti je izveden bilo koji dokaz da je Slavko Perić dobio bilo kakvu naredbu od Momira Pelemiša u vezi zarobljenika. Na kraju, branilac je predložio da sud oslobodi optuženog od optužbe.

9. Optuženi Momir Pelemiš je također iznio završne riječi u kojima je istakao da je dugo vremena bio na odsustvu iz bataljona zbog bolovanja, te da čak nije bio upoznat odmah ni sa činjenicom da njegov komandant Milan Stanojević ide na teren u Srebrenicu, već da je prva informacija bila da ide na obuku u Banjaluku. Optuženi je istakao da ne postoji niti jedan dokaz koji bi potvrdio navode iz optužnice. Dodao je da se slaže sa izlaganjem branioca.

III. NALAZI APELACIONOG VIJEĆA

10. U daljem tekstu, sud će obrazložiti razloge za donošenje oslobađajuće presude, na način da će obrazložiti činjenice koje predstavljaju osnov za donošenje odluke kojom se optuženi oslobađa optužbe u skladu sa odredbom člana 284. tačka c) ZKP BiH.

TERET DOKAZIVANJA

11. Teret dokazivanja bitnih obilježja krivičnog djela, te elemenata krivične odgovornosti optuženog, je na strani optužbe. Dokazi koje je Tužilaštvo ponudilo u cilju dokazivanja krivnje optuženog, kao i drugi izvedeni dokazi nisu, isključujući svaku razumnu sumnju, mogli ovo vijeće dovesti do zaključka da je optuženi Momir Pelemiš počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Sud je kod takvog stanja stvari bio dužan da donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbi za koje je terećen.

12. Sud je dužan donijeti oslobađajuću presudu, ne samo u slučaju kada je dokazana nevinost, već i u slučaju kada nije dokazana krivnja optuženog. Svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora se odraziti u korist optuženog. Činjenice *in peius* koje se odnose na optuženog moraju se utvrditi sa potpunom sigurnošću (isključujući svaku razumnu sumnju). Ako postoji sumnja u odnosu na te činjenice, one se ne mogu uzeti kao utvrđene, već se imaju smatrati neutvrđenim. Drugo pravilo važi za činjenice koje idu u korist optuženom, odnosno *in favorem*. Te činjenice se uzimaju za utvrđene čak i onda ako su samo vjerovatne, tj. ako se sumnja u njihovo postojanje, pa čak i onda ako je postojanje činjenica na štetu optuženog vjerovatnije.³ Slijedom navedenog, a u skladu sa odredbom člana 281. stav 2. ZKP BiH, obaveza je suda da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i

³ Komentari zakona o krivičnom/kaznenom postupku u Bosni i Hercegovini, Zajednički projekat Vijeća Evrope i Evropske komisije, str. 50

u vezi s ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana.⁴

13. Prema ocjeni apelacionog vijeća, dokazi koji su izvedeni na glavnom pretresu, odnosno na pretresu tokom drugostepenog postupka, nisu dovoljni za zaključak da postoje sve pravno relevantne činjenice koje su navedene u opisu krivičnog djela, iz kojih proizilaze zakonski elementi krivičnog djela, i na osnovu kojih treba utvrditi krivicu optuženog. Stoga je, u skladu sa odredbom člana 284. tačka c) ZKP BiH, vijeće donijelo presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe.

14. U toku postupka tužilaštvo je bilo dužno dokazivati da je optuženi svjesno pomagao učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata koji su postupali u namjeri djelimičnog istrebljenja grupe bošnjačkog naroda, znanje optuženog za genocidnu namjeru učesnika udruženog zločinačkog poduhvata, njegovo znanje da će bošnjački zarobljenici biti ubijeni i da se već ubijaju na ekonomiji Branjevo, i u domu Pilica, te preduzimanje radnji koje su potpomagale učinjenju genocida kroz konkretno naredbodavnu i nadzornu ulogu, te svjesno učešće optuženog u pružanju podrške operaciji pogubljenja i u organizaciji i koordinaciji ukopa nastradalih iz škole Kula, kao i svjesno pomaganje optuženog u organizaciji i koordinaciji ukopa stradalih žrtava Doma Pilica.

15. Postojanje namjere djelimičnog istrebljenja grupe bošnjačkog naroda koja se veže za dešavanja na području Srebrenice i ranije je razmatrano i utvrđeno u predmetima Haškog tribunala kao i Suda Bosne i Hercegovine. Međutim apelaciono vijeće na osnovu dokaza koji su prezentirani nije moglo utvrditi izvan svake razumne sumnje da je optuženi Momir Pelemiš u inkriminisano vrijeme znao za tu namjeru. Pored toga, pažljivom analizom dokaza vijeće nije moglo isključujući svaku razumnu sumnju zaključiti da je optuženi svojim radnjama svjesno pomagao da glavni učesnici ostvare svoju genocidnu namjeru.

⁴ Član 281. stav (2) ZKP BiH: „Sud je dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana.“

(a) **Činjenična utvrđenja – ocjena izvedenih dokaza**

16. Apelaciono vijeće je sa dužnom pažnjom cijenilo dokaze koji su izvedeni na pretresu nakon ukidanja prvostepene presude, ali, uz saglasnost stranaka, i sve ostale dokaze koji su izvedeni tokom prvostepenog postupka, a tiču se optuženog Momira Pelemiša. Prema ocjeni apelacionog vijeća izvedeni dokazi ne upućuju na zaključak da je optuženi naredio i nadzirao pripadnike 1. bataljona Zvorničke brigade u radnjama opisanim u izmjenjenoj optužnici, niti da je Perić Slavko djelovao po naredbi i nadzorom optuženog Pelemiš Momira.

17. Nesporno je utvrđeno da je optuženi Momir Pelemiš bio zamjenik komandanta 1. bataljona, Zvorničke pješadijske brigade, a u inkriminisanom periodu (od 14. jula do 17. jula) je bio vršilac dužnosti komandanta 1. bataljona. Na ovu funkciju je stupio u mjesecu julu 1995. godine, neposredno pred inkriminisane događaje, nakon što je po naredbi svog pretpostavljenog komandanta Milana Stanojevića, koji je sa dijelom jedinice otišao na teren, prekinuo odsustvo zbog bolovanja iz bataljona i došao u komandu u mjestu Manojlovići. Iz iskaza svjedoka Milana Stanojevića proizilazi da je optuženi na mjesto vršioca dužnosti komandanta bataljona došao 3. ili 4. jula, a što proizilazi i iz dokaza T-8⁵. Pravilo da komandanta u njegovoj odsutnosti mijenja zamjenik je propisano i pravilom bataljona broj 77⁶.

18. Provedeni dokazi ne upućuju na zaključak da je prilikom predaje dužnosti koja se desila u komandi brigade u Zvorniku komandant Stanojević dao optuženom Pelemišu bilo kakvu instrukciju o postupanju ili bilo kakvu informaciju u vezi predstojećih događaja⁷, a što jasno proizilazi iz iskaza svjedoka Milana Stanojevića i Davorina Pelemiša. Svjedok Pelemiš Davorin, sin optuženog koji je svjedočio na glavnom pretresu, i koji je bio prisutan u vrijeme predaje dužnosti, je u svom iskazu naveo da je primopredaja dužnosti obavljena u Zvorniku, te da je te prilike Stanojević Milan rekao optuženom:”.. Ja sam gore sve sredio. Poslana je

⁵ Komanda Tg 1.Zvpbr str.pov.br.br 01-246 Zapovest za marš broj 3, od 03.07.1995. godine

⁶ T-162 (O-I-26)

⁷ Iskaz svjedoka Milana Stanojevića 26.03.2009. godine

vojska gdje treba, samo budi gore⁸. Svjedok Milan Stanojević je također istakao da čak ni on nije do pred sami polazak znao da će ići na zadatak na područje Srebrenice, budući da mu je prethodno bilo rečeno da će ići na obuku komandanata u Banjaluku, te da nije davao nikakvo posebno uputstvo optuženom, već da mu je samo rekao da treba preuzeti dužnost⁹. Nakon primopredaje dužnosti, optuženi je otišao na komandno mjesto 1. bataljona Zvorničke brigade u Manojlovićima koje nije napuštao cijelo inkriminisano vrijeme.

19. Kada su u pitanju činjenični navodi optužnice u vezi zarobljenih Bošnjaka optuženi se teretio za događaje na dvije lokacije i to u školi Kula i Domu kulture Pilica, i to na način da je optuženi Momir Pelemiš naredio i nadzirao pripadnike 1. bataljona Zvorničke brigade, te da je Perić Slavko postupao po njegovoj naredbi i nadzoru.

20. U vezi pomenutih lokacija vijeće je na osnovu provedenih dokaza utvrdilo sljedeće relevantne činjenice.

21. Optuženi je u inkriminisano vrijeme bio na komandnom mjestu u Manojlovićima koje je udaljeno od škole Kula i od Doma kulutre Pilica oko 18 kilometara.

22. Kada je u pitanju škola Kula iz dokaza proizilazi da je prvo saznanje o zarobljenicima optuženi Momir Pelemiš dobio pred njihovo neposredno dovođenje u školu Kula dana 14. jula 1995. godine kada se već nalazio na komandnom mjestu u Manojlovićima gdje su bili prisutni i ostali članovi komande 1. bataljona Zvorničke brigade, između ostalog Slavko Perić, pomoćnik komandanta za bezbjednost, Rajko Babić, Dragan Pantić¹⁰, kao i nekolicina pripadnika 1. bataljona. Svjedoci koji su svjedočili na ovu okolnost su potvrdili navedenu činjenicu¹¹. Svi svjedoci koji su 14. jula bili u komandi 1. bataljona su istakli da je prva informacija bila vezana za obavijest o predstojećem dolasku zarobljenika i za činjenicu da će u školi Kula boraviti do razmjene.¹² Navedeno također nije sporila ni odbrana optuženog. Provedenim dokazima utvrđeno je da su prve informacije koje su stigle u komandu bataljona bile šture i usmjerene na to da će zarobljenici biti dovedeni u školu Kula i da će boraviti na tom području do razmjene, te da je u tom smislu izražena zabrinutost za bezbjedonosnu situaciju na području gdje se nalazila škola.

⁸ Iskaz svjedoka Davorina Pelemiša 01.11.2010. godine

⁹ Iskaz svjedoka Milana Stanojevića 24.04.2009. godine

¹⁰ Iako je svjedok tvrdio da je u komandu došao kasnije i da je naknadno saznao da su otišli kod škole Kula, drugi svjedoci su potvrdili njegovo prisustvo u momentu kada je stigla informacija o dolasku zarobljenika.

¹¹ Iskaz svjedoka Rajka Babića 28.04.2009. godine str 15 transkripta, Jovan Gajić 11.10.2010. strana 11. transkripta, Savić Vujadin 05.10.2010. strana 32 transkripta; Dragan Jovanović 10.06.2009 strana 19 transkripta;

¹² Ibid

23. Tužilaštvo je u toku postupka isticalo da je u komandu bataljona stigao telegram u kojem je pisala informacija o zarobljenicima. Pojedini svjedoci koji su davali svoje iskaze su isticali da je stigao telegram u komandu bataljona, a da je zabilješka o tome u knjizi dežurnog operativnog kasnije istrgnuta, dok su pojedini svjedoci tvrdili da telegrama nije ni bilo. Međutim, pošto su svjedočenja na ovu okolnost različita, a u nedostatku materijalnih dokaza, vijeće nije moglo izvan svake razumne sumnje utvrditi da je komanda 1. bataljona zaprimila telegram. Ono što je za ovo vijeće relevantno jeste da je i prema svjedočenju svih svjedoka nesporno utvrđeno da se radilo o obavijesti o dolasku zarobljenika, te da su svi prisutni u komandi uključujući i Pelemiša imali tu informaciju. Navodi tužilaštva da je telegram sadržavao informaciju o tome da će zarobljenici biti ubijeni je neutemeljena i nije potkrijepljena dokazima.

24. Kako bi potkrijepilo svoje navode tužilaštvo je u završnoj riječi u vezi sa telegramom uporedilo situaciju o kojoj je svjedočio Srećko Aćimović koji je bio komandant 2. bataljona Zvorničke brigade u čijoj zoni odgovornosti je bila škola Ročević u kojoj su također držani zarobljenici i potom ubijeni. Naime, u kontekstu primitka telegrama tužilac je istakao da je Aćimović primio pismeni telegram u kojem se navodi da je njegov bataljon raspoređen da vrši ubistva. Međutim, analizirajući iskaz ovog svjedoka, vijeće ističe sljedeće.

25. Svjedok Aćimović je izjavio da je obavijest o tome da se zarobljenici nalaze u školi Ročević, koja je u to vrijeme bila u zoni odgovornosti njegovog bataljona, dobio od predsjednika mjesne zajednice i sveštenika, nakon čega je otišao na lice mjesta da vidi o čemu se radi, jer o tome nije imao nikakvu informaciju.¹³ Dakle, on kao komandant 2. bataljona nije dobio prethodnu telegramsku ili na drugi način obavijest od strane nadređenih da će zarobljeni biti smješteni u Ročeviću. Svjedok je nadalje istakao da je na licu mjesta vidio o čemu se radi, te da je sa predsjednikom mjesne zajednice dogovorio da se zarobljenicima donese voda. Ovaj svjedok je izrazio istu zabrinutost kao i optuženi Pelemiš pokušavajući da poboljša uslove boravka zatočenika na način da im obezbjedi vodu. Informacija koju je i Srećko Aćimović dobio direktnom vezom od Vujadina Popovića nakon što ga je Aćimović pozvao da izrazi svoju zabrinutost, jeste da će sutra dan ići na razmjenu¹⁴. Svjedok je naveo da je tek kasnije dobio telegram iz Zvorničke brigade u kojem se traži od njega da izdvoji ljude za egzekuciju, što je svjedok odbio¹⁵. Svjedoka je direktno nazvao Drago Nikolić da se to naređenje mora izvršiti i da je to naređenje došlo iz vrha.

¹³ svjedočenje 15.14.2011. godine

¹⁴ Ibid

¹⁵ Ibid

Svjedok je istakao da je njegov zamjenik za bezbjednost bio na nekom drugom terenu, dakle nije bio uključen u organizaciju čuvanja zarobljenika, kao što je to slučaj u 1. bataljonu. Vijeće zaključuje da nema dokaza da su komandiri drugih bataljona dobili telegram sa istim sadržajem. Pored toga utvrđeno je da pripadnici 1. bataljona nisu učestvovali u egzekucijama zarobljenika ni iz škole Kula niti u Domu Pilica, već su za to namjenu korištene druge jedinice.

26. S toga vijeće smatra da se na osnovu sadržaja iskaza svjedoka Aćimović Srećka ne može paralelno zaključiti da je ista situacija bila i u komandi 1. bataljona, te da je u skladu sa tim optuženi znao za namjeru glavnih izvršilaca i s tim u vezi poduzimao određene radnje pomaganja. Ovo pogotovo što je i svjedok Dragan Obrenović izjavio da je Popović naredio da se ništa ne prenosi putem radio komunikacija o zarobljenicima i da se ništa ne smije evidentirati ni zapisivati u vezi sa tim¹⁶.

27. Vijeće ne isključuje ni mogućnost da je neki telegram bio upućen Perić Slavku na što upućuju određeni dokazi. Tako je svjedok Petrović Pero izjavio da je na putu do škole sreo Perić Slavka koji mu je rekao da je on dobio telegram iz komande da će doći zarobljenici te da pripremi lokaciju gdje će biti zatvoreni.¹⁷ U prilog ovome govori i instrukcija GŠ VRS o rukovođenju i komandovanju bezbjedonosno – obavještajnim organima VRS od 24.10.1994. godine u kojem se navodi sljedeće: “ svi telegram i pošta pripadnika bezbjedonosno – obavještajnih organa uručuju isključivo njima u ruke i ni jedan drugi organ komande, zaključno sa komandantom, nema pravo uvida u njihov sadržaj”¹⁸. Svjedok Petrović Pero je također istakao da je po primitku informacije da će doći zarobljenici zvao brigadu da to provjeri, gdje mu je rečeno: “Nije to tvoja briga, ima ko misliti o tome”.¹⁹

28. Po primitku informacije o dolasku zarobljenika, na teren je upućen Perić Slavko i nekoliko pripadnika 1. bataljona. U toku postupka sporno je bilo i pitanje ko je izdao naredbu Perić Slavku da pripremi školu za dolazak zatvorenika. Neki svjedoci su izjavili da je optuženi Pelemiš izdao naredbu za odlazak na teren kod škole Kula, dok su neki rekli da se radilo o dogovoru. Svjedok Savić Vujadin je naveo da je od Pelemiša čuo kako ga je Perić Slavko obavijestio o dolasku zarobljenika, o čemu govori i dnevnik optuženog.²⁰ Dragan Obrenović je prilikom svjedočenja izjavio da nije davao nikave naredbe komandama

¹⁶ T-141 2521

¹⁷ svjedočenje 30.08.2010. godine, strana 29 transkripta

¹⁸ T-141

¹⁹ svjedočenje 30.08.2010. godine, strana 12 transkripta

²⁰ T-190 smeđi rokovnik zabilješka za dan 17.07.1995. godine

bataljona u vezi sa zarobljenicima, jer se time bavio Drago Nikolić zajedno sa Popovićem i Bearom²¹. Dovodeći u vezu ovo sa ranije pomenutim iskazom Petrović Pere, proizilazi mogućnost da je naredbu o upućivanju i raspoređivanju Perić dobio od pretpostavljenog starijše organa bezbjednosti.

29. Kod ovakvog stanja stvari, kada vijeće nije moglo na osnovu prezentiranih dokaza isključujući svaku razumnu sumnju, zaključiti da je optuženi izdao naredbu o preraspoređivanju i odlasku pripadnika 1. bataljona kod škole Kula na obezbjeđenje područja škole i čuvanje zarobljenika, kako je to navedeno u optužnici. Vijeće smatra da, čak i da je optuženi izdao naredbu Perić Slavku i pripadnicima 1. bataljona za odlazak kod škole Kula, to prema mišljenju ovog vijeća ne predstavlja radnju pomaganja u genocidu, s obzirom da je vijeće utvrdilo da optuženi nije znao za namjeru glavnih izvršilaca da djelimično istrijebe skupinu bošnjaka, i to ubistvima, te tako radnje nije ni poduzimao sa svijesću o namjeri glavnih izvršilaca da ubiju zarobljenike.

30. Nakon što je zamjenik komandanta za bezbjednost Perić Slavko zajedno sa nekolicinom pripadnika 1. bataljona upućen na lokaciju oko škole Kula, optuženi nije imao neposredna zapažanja o stanju na terenu, jer komandno mjesto nije napuštao, a posredne informacije ili izvještaj o stvarnom stanju na terenu nije dobivao ni od Perić Slavka kao zamjenika komandanta koji je bio prisutan na pomenutoj lokaciji, niti od ostalih pripadnika 1. bataljona.

31. Pored toga dokazi ne upućuju ni da je Pelemiš kao vršilac dužnosti komandanta bataljona na bilo koji način imao kontakta u tom periodu njemu neposredno nadređene osobe iz Zvorničke brigade Dragana Obrenovića (načelnik štaba Zvorničke brigade) i Vinka Pandurevića (komandant zvorničke brigade), bilo usmeno, bilo pismeno, bilo posredno.

32. Pored toga iz dokaza ne proizilazi da je optuženi prethodno na bilo koji način kontaktirao sa, prema optužnici navedenim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata Ljubišom Bearom, Vujadinom Popovićem i Dragom Nikolićem, ili bilo kojim drugim oficijom Glavnog Štaba ili organa bezbjednosti ili da je na bilo koji drugi način dobio saznanje o njihovoj namjeri da se djelimično istrijebi grupa bošnjačkog naroda. Također ni iz radnji i postupaka optuženog se ne može izvući zaključak o znanju optuženog o njihovoj namjeri.

²¹ T-141

33. Iz provedenih dokaza jasno je vidljivo da su informacije o predstojećim događajima bile svedene na uzak krug osoba, te se izbjegavalo bilo kakvo prenošenje informacija sredstvima veze, te da nikakve informacije u vezi obezbjeđenja zarobljenih Bošnjaka ni u školi Kula ni u Domu Pilica nisu upućene optuženom od strane njegovih pretpostavljenih starješina.

34. O prisutnosti Slavka Perića i pripadnika 1. bataljona kod škole Kula koji su tamo bili upravo zbog dolaska zarobljenika svjedočili su pripadnici 1. bataljona, a uloga kontrole, nadzora i rukovodstva Perić Slavka nad pripadnicima 1. bataljona utvrđena je presudom ovog Suda broj S1 1 K 003379 09 od 31.10.2011. godine, a koja je u odnosu na Perić Slavka postala pravosnažna 18.10.2012. godine.

35. Svjedoci pripadnici 1. bataljona koji su bili prisutni kod škole Kula detaljno su opisali način na koji su došli na pomenutu lokaciju, njihovo raspoređivanje i aktivnosti u vezi sa događajima koji se navode u optužnici.

36. Svjedok Bogoljub Gavrić (učitelj koji je stanovao kod škole) izjavio je da je vidio Perić Slavka koji je došao sa još 15-20 vojnika kod škole Kula prije dolaska autobusa sa zarobljenicima, te da su pripadnici 1. bataljona Zvorničke brigade bili raspoređeni oko škole, na ulazu u školu i na izlazu prema igralištu²². O raspoređivanju pripadnika 1. bataljona svjedočio je i Babić Rajko koji nije naveo da je optuženi Pelemiš imao bilo kakvu ulogu u vezi raspoređivanja pripadnika 1. bataljona oko škole. Svjedok Dragan Jovanović, komandir odjeljenja veze u 1. Bataljonu, je izjavio da su pripadnici 1. bataljona raspoređeni od strane nekoga od komande bataljona oko škole: "Dal' je bio Slavko, Rajko ili Dragan... E oni su nas rasporedili tako kako su rasporedili, rezumeš, da čuvamo civilno stanovništvo,"²³. Ovaj svjedok je naveo da je Perić Slavko bio taj koji je stalno bio aktivan u događajima²⁴. O raspoređivanju pripadnika prvog bataljona od strane Perić Slavka svjedočili su i drugi pripadnici 1. bataljona Gajić Zoran²⁵ kao i Mile Tejić, koji je od komandira čete Mile Đurić, dobio naredbu da ide kod škole Kula i da se javi Slavki Periću, te mu je po dolasku ispred škole Perić Slavko naredio da stane ispred učionica i čuva Bošnjake kako ne bi izašli²⁶.

²² Iskaz svjedoka od 27.05.2009. godine strana 44 transkripta

²³ Iskaz od 10.06.2009. godine strana 13 transkripta

²⁴ Ja znam da je Perić Slavko non – stop, to jest stalno, ja sam, pošto je recimo drugi dan, a i prvi dan je tražio i, stalno je radio na tome koliko vremena, koliko vremena ljudi borave i kad će da idu. Jel' je to opasnost po stanovništvo. Ljudi su gladni, izglednjeni. Mi smo nenaoružani i tako dalje, i tako dalje. I to je se, non – stop je čovek radio na tom predmetu i oko toga smo non – stop pričali. strana 20 transkripta svjedočenja;

²⁵ Svjedočenje 13.05.2009. godine strana 11 transkripta

²⁶ Transkript svjedočenja 27.05.2009. godine, strana 7 i 8

Svjedok Mitrović Stjepan je izjavio da je od pripadnika 1. bataljona, koji su bili prisutni kod škole Kula, čuo da je Slavko Perić organizovao čuvanje zarobljenika.²⁷ Svjedok Zoran Bojić²⁸ je izjavio da je pri njegovom dolasku pred školu Kula Slavko odlučio da Zorana Jovića i Bobana: „Smjesti u prostoriju tada Rajka Babića kuću, da ih ne bi vraćao u komandu, jel' ne bi im mogao izdavati nalog ako bi bilo nešto za vojnu policiju, a tude bi mu bili blizu“. I svjedok Rajko Babić je također istakao da je pitao Slavka Perića da li može da se udalji od škole. Naredbu za izvođenje zarobljenika iz škole Kula dao je Perić Slavko,²⁹ koji je i dao naredbu pripadnicima 1. bataljona da se ukrcaju u autobuse³⁰. Prilikom izvođenja zarobljenika iz škole, stavljanja poveza i vezivanja ruku, kod škole je bio je prisutan Perić Slavko³¹.

37. Prema navedenim iskazima svjedoka jasno proizilazi da je Perić Slavko nadgledao, kontrolisao i koordinirao zatvaranje zarobljenika u školu, te da su na obezbjeđenju bili raspoređeni između ostalog i pripadnici 1. bataljona. Također, iz iskaza jasno proizilazi da je Perić Slavko organizovao, nadzirao i davao uputstva u kasnijim aktivnostima u vezi zarobljenika uključujući izvođenje iz škole, stavljanje poveza, ukrcavanje u autobuse, što je pravosnažno i utvrđeno pomenutom presudom ovog Suda, ali su prema zaključku ovog vijeća direktne naredbe Perić Slavku stizale od strane viših oficira VRS koji su bili prisutni na terenu i nadzirali cjelokupnu situaciju, sa kojima je Perić Slavko neposredno imao kontakt, a ne po naredbi i pod nadzorom Momira Pelemiša, kako je to navedeno u optužnici. U instrukciji Glavnog štaba VRS o rukovođenju i komandovanju bezbjedonosno obavještajnim organima od 24.10.1994 istaknuta je upravo samostalnost organa bezbjednosti u obavljanju obavještajnih poslova. U ovoj instrukciji je također istaknuto: „Sektor za bo poslove GŠ odlučuje o prekomandama, postavljenjima i upućivanjima na posebne zadatke pripadnika bo organa iz njihovog djelokuga rada³², a iz dokaza jasno proizilazi da je pitanje zarobljenika nadležnost ovih organa.

38. Kada su u pitanju pripadnici vojne policije Zvorničke brigade koji su bili raspoređeni kod škole Kula, utvrđeno je također da su tu bili raspoređeni u svrhu čuvanja zarobljenika i da su naredbe u vezi zarobljenika mogli primiti od starješina organa bezbjednosti. Iz Pravila službe organa bezbjednosti proizilazi da vojnom policijom rukovodi organ

²⁷ Strana 56 transkripta

²⁸ svjedočenje 11.06.2009. strana 13 transkripta

²⁹ Gajić Zoran transkript od 13.05.2009. godine, strana 25;

³⁰ Ibid strana 30 transkripta

³¹ svjedok Bogoljub Gavrić, svjedočenje 27.05.2009. godine strana 61 transkripta

³² O-I-25

bezbjednosti.³³ Tako je svjedok O1 prilikom svjedočenja izjavio da su pripadnici vojne policije brigade po potrebi raspoređivani u bataljone, a da su naredbe o rasporedu dolazile od komadira čete ili načelnika bezbjednosti brigade. Kada su bili raspoređeni na poslove u bataljonu, komande su primali i od osoba koje su u tom bataljonu bile. Neposredne starješine su im bili komandiri čete i organ bezbjednosti Drago Nikolić, a jedan od njih je po sjećanju svjedoka naredio da dio pripadnika vojne policije Zvorničke brigade ide kod škole kula u Pilici da vrši obezbjeđenje zarobljenika. Svjedok O 1 pripadnik vojne policije je izjavio da je tu bio neko od njegovih pretpostavljenih starješina Drago Nikolić (organ bezbjednosti, neposredni pretpostavljeni po lancu komandovanja organa bezbjednosti Slavki Periću) ili Momir Jasikovac, i da je jedan od njih došao sa njima. Pored toga svjedok je istakao da je bio još jedan visoki oficir koji se nalazio ispred škole kojem tada svjedok nije znao ime, ali je znao da je oficir. Kasnije je svjedok na osnovu fotografija pretpostavio da se radi o Beari. Svjedok je također istakao da su njegovi pretpostavljeni bili u kontaktu sa tim oficrom kod škole³⁴. Iz transkripta svjedočenja Dragana Obrenovića proizilazi da je Drago Nikolić tražio da mu se četa vojne policije stavi na raspolaganje³⁵. Iz iskaza Obrenovića proizilazi da je Drago Nikolić bio uključen u operaciju u vezi zarobljenika³⁶.

39. Na osnovu provedenih dokaza utvrđeno je da su na terenu kod škole Kula, a kasnije i kod Doma kultura Pilica bili prisutni visoki oficiri, o čemu optuženi nije bio obaviješten. Svjedok Dragan Jovanović je izjavio da je drugi dan po dolasku zarobljenika kod škole Kula sa džipom došao jedan visoki oficir koji se počeo derati govoreći: "Šta čekate što ne ubijate". Ovaj svjedok je također naveo da je taj oficir tražio Slavka govoreći: "Gdje je taj Slavko da ga ubijem".³⁷ Svjedok Zoran Gajić je potvrdio prisustvo visokih oficira koji su bili tu u vrijeme izvođenja zarobljenika iz škole kada su i vezani³⁸, i koji su prema riječima ovog svjedoka razgovarali sa Perić Slavkom u toku transporta zarobljenika³⁹. Svjedok je izjavio da su ti oficiri imali iste činove kao oficiri Zvorničke brigade.⁴⁰ Svjedok Mile Tejić je također objasnio da je u školu Kula došao oficir sa još oko 11 vojnika, te da je oficir razgovarao sa Slavkom Perićem, nakon kojeg razgovora su počeli da izvode zarobljenike u autobuse⁴¹. Svjedok Bogoljub Gavrić, svjedočeći o prisustvu oficira kod škole Kula, je izjavio da u tom

³³ D-2-23, strana 13 i 18

³⁴ Svjedočenje 17.06.2011. godine

³⁵ T-141 strana 2470 transkripta svjedočenja od 03.10.2003. godine

³⁶ Ibid strana 2469,2470

³⁷ svjedočenje 10.06.2009. godine, strana 25 transkripta

³⁸ strana 22 transkripta od 13.05.2009. godine

³⁹ strana 22 transkripta od 13.05.2009. godine

⁴⁰ svjedočenje 18.05.2009. godine strana 8 transkripta

⁴¹ svjedočenje 27.05.2009. godine strana 13,14 transkripta

momentu nije znao o kojem se oficiru radi, ali da je naknadno, posredno preko medija, vidio jednog oficira po imenu Beara za kojeg je zaključio da je ličio na oficira koji je dolazio pred školu⁴². Također je istakao prisustvo oficira višeg nivoa u zoni odgovornosti brigade: „Mnogo više nego obično“, a na pitanje branioca svjedok je potvrdio da su između ostalog bili Popović Vujadin, Ljubiša Beara⁴³. Svjedok Bojić Zoran je kod škole uočio dva oficira od kojih je jedan, po njegovom mišljenju, bio glavni i koji se derao: „U nekom smislu da će pobiti, tako nešto, koga ne znam“.⁴⁴

40. Nijedan svjedok pripadnik 1. bataljona koji je svjedočio nije izjavio da je vidio optuženog Pelemiša na terenu kod škole, niti da je išao kod optuženog kao vršioca dužnosti komandanta da ga informiše o faktičkoj situaciji u vezi zarobljenika. Takođe, ni iz iskaza članova komande 1.bataljona Zvorničke brigade koji su bili na terenu uključujući Rajka Babića, Dragana Pantića, Savić Vujadina, ne proizilazi da su izvještavali optuženog o situaciji u vezi zarobljenika. Tako je svjedok Dragan Pantić u svom svjedočenju izjavio da ga je Pelemiš uputio kod škole Kula da vidi treba li išta Slavku, ali da nije nazad išao u komandu bataljona da o tome referiše Pelemiša. Svjedok Babić Rajko koji je također bio član komande bataljona se izjasnio da nije referisao Pelemiša o stanju na terenu. Iz dnevnika optuženog⁴⁵ proizilazi upravo ono što se može zaključiti i iz ostalih subjektivnih i objektivnih dokaza, a to je da Perić Slavko nije informisao optuženog o stvarnom stanju na terenu, niti o planovima u vezi zarobljenika, već su se sve informacije odnosile na pitanje vremena kada će se izvršiti razmjena i zabrinutost u pogledu hrane.

41. O nepostojanju efektivne kontrole optuženog Pelemiš Momira nad radnjama Slavka Perića u vezi zarobljenika govori i činjenica da je Slavko Perić išao direktnu u komandu Zvorničke Brigade u kasarnu Standard upravo, prema riječima svjedoka Rajka Babića, po pitanju zarobljenika⁴⁶ i to 15. jula na kojem mjestu su istog dana između ostalog boravili Dragan Obrenović, Vujadin Popović, Drago Nikolić⁴⁷, Vinko Pandurević⁴⁸. Po povratku Perić Slavka iz komande brigade, prema iskazima svjedoka, Perić je prepričavao da se obratio svom pretpostavljenom i da su mu oni rekli:“ U Zvorniku da neće dobiti nikakvu pomoć i da se organizujemo kako mi znamo i umijemo“.⁴⁹ Na pitanje tužioca u tom kontekstu ko bi

⁴² Ibid strana 60 i 61 transkripta

⁴³ strana 43 transkripta

⁴⁴ svjedočenje 11.06.2009. godine

⁴⁵ T-130

⁴⁶ Strana 46 transkripta

⁴⁷ T-141 svjedočenje Dragana Obrenovića 02.10.2003. godine u predmetu IT – 02- 60-T strana 81 i 82

⁴⁸ Ibid strana 91

⁴⁹ svjedok Rajko Babić Strana 46 transkripta

mogao biti pretpostavljeni Periću, svjedok Babić je odgovorio:“ Ja sam rekao da je njemu pretpostavljeni bio Drago Nikolić koliko sam ja tada znao stvari u brigadi“.Prema riječima ovog svjedoka Perić Slavko je mogao dobiti naređenja od Drage Nikolića kao organa bezbjednosti mimo Momira Pelemiša⁵⁰. Svjedok Dragan Jovanović je također svjedočio o tome da je Perić Slavko išao negdje da se „raspita“ u vezi zarobljenika. I svjedok Pantić Dragan pripadnik 1. bataljona je u svom svjedočenju izjavio da mu je Slavko rekao da ostane kod škole dok on ode u brigadu:“ Da vidi šta će biti sa svega toga“⁵¹, a što je potvrdio i svjedok Kostić Stanko izjavljujući da, dok se nalazio pored škole Kula, Slavko Perić je govorio da je išao u komandu brigade da pita šta će biti sa tim ljudima“⁵². U bilježnici dežurnog operativnog oficira Zvorničke brigade stoji zabilježeno:„Pelemišev TG ima problema sa ljudstvom, a kasnije stoji „ delegacija iz Pilice“ ⁵³.

42. O učešću organa bezbjednosti u vezi sa zarobljenicima u inkriminisano vrijeme govori prihvaćeni transkript iskaza Dragana Obrenovića koji je prilikom sjvedočenja u predmetu Jokić, Blagojević pred haškim tribunalom izjavio da ga je Drago Nikolić obavijestio da ga je potpukovnik Popović, načelnik bezbjednosti Drinskog korpusa nazvao i rekao mu da se pripremi za dolazak velikog broja zatvorenika koje dovode iz Bratunca u opštinu Zvornik.⁵⁴ Svjedok je također naveo da mu je te prilike Drago Nikolić prenio da je naređenje došlo lično od Mladića, te da će to izvršiti Beara i potpukovnik Popović⁵⁵.

43. Svjedok Mitrović Stjepan, vezista u brigadi zvorničke brigade koji je jedno vrijeme radio u službi bezbjednosti, je izjavio da su zarobljenici bili u nadležnosti organa bezbjednosti⁵⁶. U vezi sa tim, treba napomenuti da iz Pravila propisa o službi u VRS iz avgusta 1992. godine proizilazi da su pripadnici vojske dužni izvršavati naređenja najstarijeg prisutnog starješine kada nije prisutan pretpostavljeni starješina, te da se nakon izvršenja naredbi prvo izvještava pretpostavljeni starješina odnosno starješina koji je izdao naređenje, a iz navedenog je jasno vidljivo da se Perić Slavko u vezi inkriminisanih radnji obraćao i konsultovao upravo više oficire organa bezbjednosti. Nadležnost organa bezbjednosti nad zarobljenicima također proizilazi iz Uputstva komande Zvorničke brigade

⁵⁰ strana 30 transkripta svjedočenja od 29.04.2009.

⁵¹ svjedočenje 25.01.2011. strana 15 transkripta

⁵² svjedočenje 10.06.2009. strana 63 transkripta,

⁵³ T-4 Bilježnica dežurnog operativnog oficira u komandi Zvorničke brigade

⁵⁴ T-141 strana. 2468-70 transkripta svjedočenja od 02.10.2003. godine

⁵⁵ Ibid strana 2469

⁵⁶ svjedočenje 11.10.1010. godine, strana 42 transkripta

od 21.09.1994. godine prema kojem organ bezbjednosti vrši najnužnije ispitivanje ratnih zarobljenika i organizuje njihovu evakuaciju na za to određenom mjestu⁵⁷.

44. Dokazi su pokazali i da je ukrcavanje zarobljenika iz škole Kula na način opisan u optužnici i odvođenje na pogubljenje počelo nakon što se Slavko Perić vratio iz komande brigade, i nakon što je komunicirao sa oficirima organa bezbjednosti koji su bili kod škole Kula, a iz prezentiranih dokaza je vidljivo da ti viši oficiri nisu bili samo pasivni posmatrači već su tu bili sa određenom svrhom i ciljem. Suprotno navodima iz optužnice nije se isključujući svaku razumnu sumnju moglo zaključiti da je operacija ukrcavanja i pogubljenja zarobljenika vršila pod bilo kakvim nadzorom ili naredbom optuženog, niti da je optuženi informisan o tome od strane članova komande 1.bataljona ili ostalih pripadnika 1. bataljona, niti da je izdao bilo kakvu naredbu u vezi odvođenja i pogubljenja zarobljenika iz škole Kula.

45. Dovodeći u vezu navedeno faktičko stanje koje je u inkriminisano vrijeme vladalo na terenu i materijalne dokaze koji govore o ovlaštenjima organa bezbjednosti⁵⁸, onda jasno proizilazi da kontrola, rukovodstvo i nadzor pripadnika 1. bataljona u vezi sa zarobljenicima nije morala ići putem naredbodavne i nadzorne uloge Momira Pelemiša, te da se iz provedenih dokaza nije ni moglo van razumne sumnje utvrditi da je optuženi tu ulogu uopšte i ostvarivao.

46. O saznanjima optuženog Momira Pelemiša o predviđenoj drugačijoj sudbini zarobljenika, odnosno o znanju za ubistvima, tj. znanje o genocidnom planu, prema ocjeni ovog vijeća, Tužilaštvo nije pružilo dovoljno dokaza. Tužilaštvo se u završnoj riječi poziva na razgovor sa Dragom Nikolićem 14.07.1995. godine, dolazak telegrama o kojem je vijeće već dalo svoj zaključak, i na sastanak sa Perić Slavkom 15.07.1995. godine.

47. Na okolnost sastanka, odnosno odlaska Perić Slavka u komandu bataljona u Manojlovićima 15. jula svjedočio je svjedok Milan Jovanović, vozač u komandi 1. bataljona.

48. Svjedok Milan Jovanović, je 15. jula dobio poruku preko kurira da se tog dana javi Perić Slavku.⁵⁹ Nakon što je našao Perić Slavka u Pilici, on mu je naredio da ga vozi u komandu brigade u Karakaju, kasarna Standard. Po povratku iz kasarne Standard prema Pilici 15. jula svratili su komandu bataljona u Manojlovićima. Prema riječima ovog svjedoka

⁵⁷ O –I 16

⁵⁸ Nalaz Vještaka Petra Vuge D-2-26., Instrukcija GŠ VRS o rukovođenju i komandovanju bezbjedonosno – obavještajnim organima VRS od 24.10.1994. godine O-I 25⁵⁸, Pravilo bataljona O-I-26

on je ušao u jednu prostoriju, a Perić Slavko u prostorije gdje borave dežurni oficiri i komandant. Na pitanje tužioca ko je boravio u prostoriji dežurnog i komandira, svjedok je odgovorio: “.. Nisam siguran, mislim da je bio, i, vjerovatno je bio Babić i Pelemiš, ako se dobro sjećam, nisam siguran.”⁶⁰ Na pitanje odbrane optuženog Pelemiša, da li ih je on lično vidio, svjedok je odgovorio: “Bili su sigurno tu u komandi”⁶¹. Svjedok Rajko Babić jeste naveo da je Slavko Perić 15. jula išao u kasarnu Standard, međutim iz njegovog iskaza proizilazi da je on, za vrijeme odsustva Perić Slavka bio prisutan kod škole. Svjedok Pantić Dragan je vidio kod škole Kula i Perić Slavka i Rajka Babića, ali je samo Perić Slavka pominjao da je išao u kasarnu, dok nije pominjao da se Rajko Babić udaljavao iz područja škole Kula. Svjedoci koji su spominjali da je Slavko Perić odlazio u komandu brigade da se “raspita u vezi zarobljenika” nisu pominjali da je svraćao nakon toga u komandu bataljona, niti da je Babić Rajko napuštao područje Pilice da bi 15. jula išao u komandu bataljona u Manojloviće. Svjedok Savić Vujadin koji je u inkriminisano vrijeme boravio u komandi bataljona nije pominjao dolazak Babić Rajka u komandu bataljona 15 jula. S ovim u vezi treba napomenuti i da je svjedok Babić izjavio da mu je tek pred kraj 15. jula kada se nalazio kod škole, nakon što je razgovarao sa nekim oficirima, postalo jasno kakva sudbina čeka zarobljenike. Svjedok Babić Rajko je davao svoj iskaz pred Haškim tribunalom, a njegov iskaz je uloženo kao dokaz broj T-15. Ni iz ovog iskaza ne proizilazi da je išao u komandu bataljona 15. jula.

49. Iz iskaza svjedoka Milana Jovanovića ne proizilazi da je on lično vidio da je Perić Slavko razgovarao sa Pelemišom i Babić Rajkom, niti se na osnovu njegovog iskaza može nesumnjivo zaključiti da su obojica bili sa optuženim. Svjedok nije čuo sadržaj razgovora Perić Slavka sa bilo kim u Manojlovićima.

50. Dakle, dokaz koji je prezentiran sudu u vezi činjenice da je optuženi Pelemiš ponovno znanje o tome da će zarobljenici biti pobijeni dobio od Perić Slavka 15. jula, kako se to navodi u završnim riječima tužioca, u komandi u Manojlovićima je posredni dokaz, odnosno indicija.

51. U skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, relevantne činjenice se mogu utvrđivati neposrednim i posrednim dokazima- indicijama. Neposredni dokazi su oni dokazi

⁵⁹ svjedočenje 01.06.2009. godine strana 12 transkripta

⁶⁰ ibid strana 22 transkripta

⁶¹ ibid strana 33

koji neposredno utvrđuju spornu činjenicu. Posrednim dokazima se istinitost sporne činjenice utvrđuje preko drugih činjenica.

52. Ustavni sud Bosne i Hercegovine je zauzeo stav da utvrđivanje putem indicija nije u suprotnosti sa načelom pravičnog suđenja u skladu sa članom 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima.⁶²

53. U sudskoj praksi je utvrđeno pravilo dokazivanja posrednim dokazima na način da indicije moraju djelovati kao čvrst zatvoren krug koji dozvoljava samo jedan zaključak u odnosu na relevantnu činjenicu, i da objektivno potpuno isključuje mogućnost drugačijeg zaključka u odnosu na istu činjenicu.

54. Prateći ovaj stav uzima se da osnov za osuđujuću presudu može predstavljati samo takav niz činjenica utvrđenih na osnovu posrednih dokaza, koje su nesumnjivo utvrđene i međusobno logički i čvrsto povezane, tako da predstavljaju zatvoreni krug i sa punom sigurnošću upućuju na jedino mogući zaključak da je upravo optuženi izvršio krivično djelo koje je predmet optužbe, i da se izvedenim dokazima isključuje svaka druga mogućnost.⁶³

55. Ovakav stav je iznio i Vrhovni sud Hrvatske kada je zaključeno da i pored nedostatka direktnih dokaza utvrđuje se odgovornost optuženog kada je međusobna veza provedenih posrednih dokaza (indicija) takva, da se oni pojavljuju kao karike jednog lanca u potpunom skladu i predstavljaju ne zbir dokaza, nego sistem indicija, i u svom skupu i povezanosti isključuju svaku drugu verziju mogućnosti od one, koju je utvrdio prvostepeni sud.⁶⁴

56. Apelaciono vijeće je pažljivo razmotrilo iskaze svjedoka Jovanović Milana, kao i svjedoka Rajka Babića, kao i ostalih svjedoka koji su bili pristuni kod škole Kula, te imajući u vidu navedeni standard u pogledu zaključivanja na osnovu indicija, ovo vijeće nije moglo izvan svake razumne sumnje zaključiti da je Momir Pelemiš saznao da će zarobljenici biti pobijeni na način kako je to optužba zastupala.

57. Nadalje, nasuprot navodima tužilaštva, ovo vijeće nije došlo do zaključka da je optuženi 14. jula 1995. godine razgovarao sa Dragom Nikolićem u onom kontekstu kako je to tužilaštvo interpretiralo i to da je od njega prvi put saznao da će zarobljenici biti pobijeni. Na ovakav zaključak ne upućuje niti jedan dokaz. Jedini dokaz koji upućuje da je optuženi imao kontakt sa Nikolićem, a na koji se poziva tužilaštvo, jeste dnevnik optuženog Momira

⁶² Odluka Ustavnog Sud BiH, predmet broj AP 5/05 par 31

⁶³ Komentar krivičnih zakona BiH

Pelemiša. U dnevniku stoji zabilješka za datum 15.07.1995. godine da je optuženi u jutarnjim satima kontaktirao centralu brigade i razgovarao sa Nikolićem kojom prilikom je optuženi tražio da se zarobljenici što prije vode na razmjenu, te je tražio da im se dostavi hrana gdje mu je te prilike rečeno: "Boli me k.... za te ljude neka vas sve pobiju" te da će u toku dana zarobljenici ići na razmjenu. Iz navedenog ne proizilazi da je Pelemiš dobio bilo kakvu obavijest u vezi zarobljenika od one koju je već znao, a to je da će biti razmijenjeni. Pored toga vijeće ističe da iz dokaza proizilazi da Pelemiš kao vršilac dužnosti komandanta bataljona nije na bilo koji način imao kontakta u tom periodu sa njemu neposredno nadređenim osobama iz Zvorničke brigade Draganom Obrenovićem (načelnik štaba Zvorničke brigade) i Vinkom Pandurevićem (komandant zvorničke brigade), bilo usmeno, bilo pismeno, bilo posredno od kojih je mogao dobiti informacije u vezi sa zarobljenicima.

58. Kada su u pitanju loši uslovi u školi u kojima su boravili zarobljenici, nije dokazano da je optuženi svojim radnjama svjesno i voljno vršio doprinos istim. Suprotno navodima optužnice iz dokaza T-130 proizilazi da je optuženi znajući da se zarobljenici nalaze u školi Kula, tražio dana 15.07.1995. godine da se dostavi hrana za zarobljenike i da se zarobljenici vode na razmjenu.

59. Imajući u vidu sve navedeno, vijeće nije našlo dokazanim da je optuženi znao za namjeru glavnih izvršilaca da djelimično istrijebi grupu bošnjačkog naroda. Nadalje, nije moglo isključujući svaku razumnu sumnju zaključiti da je optuženi ostvarivao naredbodavnu i nadzornu ulogu nad radnjama Slavka Perića i pripadnika 1. bataljona u vezi škole Kula, na način kako je to navedeno u optužnici. Sve radnje koje je Pelemiš eventualno učinio u vezi zarobljenika koji su se nalazili kod škole Kula prema ocjeni ovog vijeća nisu učinjene sa znanjem i sviješću da će zarobljenici biti ubijeni. Kako vijeće nije moglo isključujući svaku razumnu sumnju zaključiti da je optuženi znao da će bošnjački zarobljenici iz škole Kula biti ubijeni, odnosno da je znao za tu namjeru glavnih izvršilaca, niti da se već vrše ubijanja, te samim tim se, prema mišljenju ovog vijeća, na strani optuženog nisu ostvarila bitna obilježja krivičnog djela za koje se tereti optužnicom, pomaganje u genocidu.

60. Kada su u pitanju zarobljenici u Domu Kultura Pilica, prema ocjeni ovog vijeća dokazi ne upućuju na zaključak da su se inkriminisane radnje opisane u optužnici desile po naredbi i nadzoru optuženog Pelemiša kako je to navedeno u optužnici. Iz iskaza svjedoka koji su svjedočili o prisutnosti pripadnika 1. bataljona kod Doma Pilica, proizilazi da su naredbe bile

⁶⁴ Vrhovni sud Hrvatske, KŽ 1744/68

upućene od strane drugih osoba. Također, iz provedenih dokaza ne može se zaključiti da je neko od neposredno nadređenih iz Zvorničke brigade naredio optuženom da primi zarobljenike na području Doma Kulture, niti postoje dokazi da je on uopšte prethodno imao saznanja da će zarobljenici boraviti na tom području, a kako je to dan ranije bilo sa dolaskom zarobljenika u školu Kula.

61. Iz iskaza svjedoka vijeće je došlo do nesumnjivog zaključka da su pripadnici 1. bataljona zaista bili raspoređeni oko Doma Kulture Pilica dane 15. i 16. juli 1995. godine sa zadatkom obezbjeđenja zgrade u kojoj su se nalazili zarobljenici, koji su čuvali stražu i nakon što su ubijeni, a da je njihovo prisutvo, raspored radi obezbjeđenja, te kasnije instrukcije za uklanjanje i utovar tijela dao Perić Slavko, a kako je to utvrđeno i pravosnažnom presudom S1 1 K 003379 09 od 31.10.2011. godine, a koja je u odnosu na Perić Slavka postala pravosnažna 18.10.2012. godine.

62. Svjedoci koji su davali svoje iskaze u vezi upućivanja kod Doma kulture i prisustvo pripadnika 1. bataljona i Perić Slavka kod Doma kulture Pilica i to Zoran Gajić,⁶⁵ Jovanović Milan⁶⁶, Jurošević Juroš⁶⁷, Savo Stević i Mićo Manojlović, Đokić Milovan nisu ni u jednom trenutku spomenuli da je bilo kakava naredba bila upućena od strane Momira Pelemiša.

63. Svjedok Zoran Gajić je izjavio da je nakon što je ispratio autobus sa zarobljenicima do Branjeva dobio naredbu da čuva stražu kod Doma kulture Pilica. Prema njegovom sjećanju mogao je biti Slavko Perić taj koji mu je izdao naredbu⁶⁸, ali se nije mogao sa sigurnošću sjetiti da li mu je Perić lično izdao naredbu. Po dolasku kod Doma svjedok je vidio Stanka Perića, pripadnika 1. bataljona. I Svjedok Jurošević Juroš je u svojoj izjavi naveo da je dobio naredbu da ide kod Doma, ali ne zna od koga. Ovaj svjedok je istakao da je tamo bio sa zadatkom čuvanja zarobljenika.⁶⁹ Svjedok Savo Stević je tvrdio da je po izlasku iz škole Kula zajedno sa Tejićem i Manojlovićem svratio u Ljubinu kafanu preko puta Doma. Svjedok Manojlović je potvrdio svoje prisustvo kod Doma Pilica navodeći da je znao da su u domu zarobljenici. Svjedok Kalajdžić Milan je izjavio da je bio kod Doma navodeći da se popeo na galeriju doma zajedno sa Ivanić Milanom.⁷⁰ Svjedok Đokić Milovan je naveo da je nakon što je proveo noć pred školom, sa autobusom zarobljenika došao do Doma kulture⁷¹.

⁶⁵ strana 42 transkripta

⁶⁶ svjedočenje 01.06.2009. godine,

⁶⁷ svjedočenje 01.02.2010. godine, strana 21 transkripta

⁶⁸ strana transkripta 38

⁶⁹ svjedočenje 22.11.2010. strana 17 transkripta

⁷⁰ svjedočenje 05.10.2009. godine strana 15 transkripta

⁷¹ svjedočenje 01.06.2009, strana 78 transkripta

Iz iskaza svjedoka Jovanović Milana proizilazi da je Perić Slavka vidio već 15. jula kod Doma sa dvojicom vojnih policajaca, kada je tražio od njega da ga preveze do komande brigade.⁷² Svjedok Radosavljević Zoran⁷³ koji se nije odazvao naredbi da dođe čuvati stražu kod Doma, je izjavio da je naredbu za odlazak tamo dobio preko kurira koji mu je poručio da mu je "Pero Bijeli naredio da dođe da čuva stražu kod doma Pilica".⁷⁴ Svjedok Jurošević Juroš je naveo da je na obezbjeđenju doma ostao cijelu noć⁷⁵, dakle i dok su se mrtva tijela ubijenih nalazila u domu.

64. Kod Doma kulture je također zabilježeno prisustvo i visokih oficira⁷⁶ organa bezbjednosti i to Vujadina Popovića i Ljubiše Beare,⁷⁷ organi bezbjednosti koji su, kako je to ranije objašnjeno, bili nadležni i uključeni za pitanje zarobljenika.

65. U vezi radnji koje se odnose obezbjeđenje ljudstva i raspoređivanje radi utovara i odvoženja ubijenih zarobljenika vijeće je utvrdilo da nije dokazano da su se iste desile po naredbi i nadzoru Pelemiš Momira. Naime, svjedok Lazarević Radivoje je istakao da mu je optuženi Perić Slavko dao papirić na kome je bila obavijest da ljudi iz radnog voda dođu na put za Branjevo⁷⁸. O prisustvu Perić Slavka na licu mjesta prilikom čišćenja i utovara tijela svjedočili su P-18⁷⁹, Marković Cvjetko⁸⁰ i Stević Cvjetko⁸¹ koji je istakao da je naredbu za utovar tijela dobio od Perić Slavka⁸². Iz iskaza Stevanović Jakova proizilazi uloga Perić Slavka u vezi sa traženjem ljudi za utovar tijela, i određivanjem ko će šta raditi.⁸³ Svjedok Lakić Radivoje je izjavio da je u ranim jutarnjim satima u njegovu kancelariju na ekonomiji Branjevo došao Perić Slavko i "zatražio pet ljudi da idu u Pilicu", te da je ne želeći da izdvoji jednog od njih, on poslao svih šest ljudi u Pilicu.⁸⁴ Imajući sve navedeno u vidu, vijeće nije našlo dokazanim da su se radnje Perić Slavka i ostalih pripadnika 1. bataljona u vezi sa zarobljenicima u Domu kultura desile po naredbi i nadzorom Momira Pelemiša. Uloga kontrole, nadzora i rukovodstva Perić Slavka nad pripadnicima 1. bataljona koji su bili kod

⁷² svjedočenje 01.06.2009. godine, strana 13 transkripta

⁷³ svjedočenje 01.12.2010. godine

⁷⁴ ibid strana 22 transkripta

⁷⁵ svjedočenje 01.02.2010, strana 29 transkripta

⁷⁶ Svjedok Zoran Gajić svjedočenje 13.05.2009 strana 44 i 45 transkripta

⁷⁷ T-101 vještak Richard Batler narativni dio izvještaja

⁷⁸ svjedočenje 24.08.2009. godine, strana 48 transkripta

⁷⁹ svjedočenje 17.12.2009. strana 47 i 48 transkripta

⁸⁰ svjedočenje 24.05.2010. godine strana 31 transkripta

⁸¹ svjedočenje 25.04.2010. godine, strana 12 transkripta

⁸² Ibid, strana 16 transkripta

⁸³ svjedočenje 02.11.2009. godine, strana 29, 30, 56 transkripta

⁸⁴ svjedočenje 02.11.2009. godine, strana 29 transkripta T-75 Zapisnik o saslušanju od 25.07.2007. godine

Doma kulture proizilazi iz provedenih dokaza, a ista je utvrđena i pomenutom pravosnažnom presudom Suda BiH u odnosu na Perić Slavka.

66. Iz iskaza svjedoka i ostalih materijalnih dokaza ne može se izvesti zaključak da su se inkriminisane radnje u vezi zarobljenika u Domu kulture desile po naredbi i nadzorom optuženog Pelemiša. Dokazi ne upućuju na to da je optuženi izdao bilo kakvu instrukciju o postupanju, niti da je komunicirao sa Perić Slavkom u vezi zarobljenika iz Doma kulture, ili da je optuženi primio bilo kakvu informaciju ili obavijest o tome ili da je imao bilo kakav nadzor ili kontrolu nad radnjama Perić Slavka i pripadnika 1. bataljona koji su se tamo nalazili, a koje su navedene u optužnici.

67. Zbog svega navedenog vijeće nije našlo dokazanim da su se radnje Perić Slavka zajedno sa dijelom pripadnika 1. bataljona koje su se obavljale u cilju čuvanja i obezbjeđivanja zarobljenika koji su se nalazili u Domu kulture, kao i radnje uklanjanja i prevoza ubijenih zarobljenika desile po naredbi i nadzoru optuženog. Slijedom navedenog vijeće zaključuje da nema dokaza ni da je optuženi znao odnosno bio svjestan da će zarobljenici u Domu Kulture biti ubijeni, odnosno da je znao za takvu namjeru glavnih izvršilaca, te se tim nisu stekla ni bitna obilježja krivičnog djela genocid izvršen radnjom pomaganja, kako je to navedeno u optužnici.

68. U optužnici se navodi da je optuženi svjesno učestvovao u pružanju podrške operaciji pogubljenja i organizaciji ukopa stradalih iz škole Kula, na način što je naručio gorivo, municiju, ljudstvo i građevinske mašine, te da je svjesno pomagao u organizaciji i koordinaciji ukopa nastradalih žrtava iz Doma na način da je obezbjedio gorivo, građevinske mašine i ljudstvo iz Zvorničke brigade.

69. Analizirajući prezentirane dokaze, vijeće je zaključilo da se na osnovu istih ne može izvan svake razumne sumnje zaključiti da je optuženi tražio nabavku navedenog radi svjesnog učešća u pružanju podrške operaciji pogubljenja i organizaciji ukopa stradalih iz škole Kula, odnosno svjesno pomagao u organizaciji i koordinaciji ukopa stradalih žrtava iz Doma Pilica.

70. Vijeće je pažljivo analiziralo sve dokaze koji se odnose na nabavku municije, goriva, ljudstva i građevinskih mašina u inkriminisanom periodu. Tako je u bilježnici dežurnog operativnog Zvorničke brigade za dan 14.07.1995 gdje evidentirano da Pelemiš ima problem sa ljudstvom. Svjedok Mitrović Stjepan vezista u Zvorničkoj brigadi, koji je primao od 1.bataljona zahtjeve za nabavku i to putem telegrama, govorio je da je u inkriminisano

vrijeme bilo određenih zahtjeva upućenih od strane komande 1. bataljona, te je u kontekstu pomenutog telegrama izjavio da se zahtjev odnosio na problem obezbjeđenja dovoljnog ljudstva, ističući da sami ljudi nisu htjeli "napustiti zbog opasnosti, a i bio je problem zbog terena na koji su već otišli ljudi iz jedinice, te je naveo da je bio problem obezbjeđiti ljudstvo za dodatne akcije jer je bila povećana borbena gotovost⁸⁵. Nadalje, u bilježnici dežurnog operativnog zborničke brigade za dan 14.07.1995. godine pored oznake 1.pješadijski bataljon stoji zabilješka – 25 vojnika do 11,00 poslati u Kamenicu – Đevanje naselje Rijeka⁸⁶. Isto to je naveo i svjedok Savić Vujadin koji je u inkriminisano vrijeme bio referent za ABHO u 1. bataljonu Zvorničke brigade koji je izjavio da je traženo ljudstvo za teren. Svjedok je istakao da je naredba došla iz komande brigade, a da je u komunikaciji učestvovao optuženi Momir Pelemiš⁸⁷. Također iz iskaza Dragana Obrenovića proizilazi da se problemi sa ljudstvom odnose na činjenicu da je Perić imao premalo ljudi da čuva zarobljenike i ljudi u selu Pilica su bili uznemireni dovođenjem zarobljenika", a što potvrđuje i dnevnik optuženog⁸⁸. Dakle, iz navedenog proizilazi da je traženo ljudstvo dana 14. jula radi odlaska na više lokacija zbog povećane borbene gotovosti, te zbog zabrinutosti za sigurnosnu situaciju na području škole Kula. Međutim, iz navedenog se ne može izvesti zaključak da je Pelemiš tražio ljudstvo radi pomaganja glavnim akterima u izvršenju genocidnog plana. I sam je Obrenović prilikom svjedočenja u predmetu Jokić izjavio da Beara, Popović i Nikolić uzimaju ljude odakle god to oni hoće i kako god se njima sviđa⁸⁹. U vezi sa traženjem ljudstva vijeće ističe da je za dan 15. juli traženo gorivo za prevoz ljudstva do Kule, međutim iz dokaza je vidljivo da zahtjev za gorivom nije realizovan, što upućuje na zaključak da ni prevoz ljudstva nije mogao biti realizovan.

71. Zahtjevi za nabavku goriva upućeni su radi više namjena. Tako je za dan 15.07. godine iz 1. bataljona traženo gorivo za prevoz ljudstva prema Kuli⁹⁰, a ne od Kule prema Branjevu, mjestu egzekucije. U bilježnici dežurnog ne stoji ko je uputio zahtjev, a također je gorivo traženo za prevoz prema Kuli. Za isti dan je tražena i municija⁹¹. Međutim, iz provedenih dokaza se ne može zaključiti da li su tražena sredstva isporučena i kome, jer je zahtjev od 15.07.1995. godine ponavljan⁹², a za gorivo i 16.07.1995⁹³. Prema svjedočenju

⁸⁵ svjedočenje 11.10.2010. godine strana 45 strankripta

⁸⁶ T-4 ERN 02935747

⁸⁷ svjedočenje 05.10.2010. godine strana 21 transkripta

⁸⁸ T-141 2614 -2615, dnevnik Momira Pelemiša zabilješka za dan 14.07.1995

⁸⁹ T-141 strana 2521

⁹⁰ T-4 ERN 02935761

⁹¹ Ibid

⁹² T-4 ERN 02935767

⁹³ T-4 ERN 02935776

svjedoka Đerić Novice⁹⁴, referenta u tehničkoj službi brigade, proizilazi da nije evidentirana isporuka municije i goriva 1. bataljonu za dane 15., 16. i 17. juli 1995. godine. Ovaj svjedok je pojasnio da se svaka isporuka upisivala u internu dostavnu knjigu, a uvidom u istu prilikom svjedočenja, svjedok je potvrdio da nije bilo navedene isporuke za 1. bataljon.

72. Imajući u vidu navedeno, kao i činjenicu da je dana 16.07. započeo transport zarobljenika iz škole Kula na ekonomiju Branjevo radi pogubljenja, onda se da zaključiti da zahtjev koji je upućen od strane 1. bataljona kako je to navedeno u knjizi dežurnog operativnog, ne može dovesti u direktnu vezu sa pogubljenjima, a pogotovo sa optuženim Pelemiš Momiom. Ovo pogotovo iz razloga što dokazi upućuju da je gorivo u svrhu pogubljenja traženo iz drugih izvora.

73. Naime, dana 16. jula u 13:58 dežurni oficir 1. zvorničke pješadijske brigade u Karakaju (šifra Palma) je pozvao dežurnog Drinskog korpusa (šifra Zlatar) i tražio za Popovića 500 litara goriva koji se u tom trenutku nalazio u "Palmi"⁹⁵. U zabilješkama presretnutih razgovora stoji da će Popović obustaviti posao koji obavlja ako ne dobije gorivo⁹⁶. Prema iskazima svjedoka Bogičević Branka i Đerić Novice⁹⁷ gorivo je isporučeno za Drinski korpus. Da se i u to vrijeme vodila evidencija svake isporuke, proizilazi iz interne dostavne knjige iz koje su vidljive zabilješke da je Popoviću isporučeno 500 litara goriva, a da je čak jedan dio neutrošenog goriva vraćen, a što je detaljno pojasnio svjedok Đerić pojašnjavajući internu dostavnu knjigu Zvorničke brigade (dokaz T-55)⁹⁸

74. Iz navedenog jasno proizilazi da je gorivo za operaciju ubijanja traženo naknadno, te da je zahtjev uputio direktno Popović, a da optuženi Pelemiš nije bio uključen u istu.

75. Vijeće ističe da se trebovanje municije i goriva moglo tražiti i neposrednom komunikacijom pomoćnika komandanta za pozadinu, a ne isključivo preko komandanta jedinica bataljona, o čemu je govorio i svjedok Mitrović Stepan koji je dodatno istakao da je takav zahtjev mogao uputiti bilo ko, a ne striktno komandant 1. bataljona.

76. Kada su u pitanju građevinske mašine koje su korištene za prevoz i ukop ubijenih, optužnicom je Momiru Pelemišu stavljeno na teret da je naručivanjem, odnosno obezbjeđivanjem građevinskih mašina i ljudstva svjesno pomagao u operaciji ubijanja

⁹⁴ svjedočenje 06.09.2010. godine

⁹⁵ T-85 preretnuti ragovor za dan 16. juli u 13:58 00801265

⁹⁶ T-85 presretnuti razgovor

⁹⁷ svjedočenje 06.09.2010. godine strana 13 transkripta

⁹⁸ strana 14 transkripta

zarobljenika kako to stoji u optužnici. Nasuprot navodima iz optužnice vijeće nije moglo na osnovu provedenih dokaza doći do ovakvog zaključka.

77. Naime, u bilježnici dežurnog zborničke brigade za dan 16. juli zabilježeno je sljedeće:” Iz 1. pb traže 1 utovarivač, 1 rovokopač i kamion sa ceradom da bude u Pilici u 08,00. Javljeno Jokiću i Miloševiću⁹⁹ Nakon toga stoji sljedeća zabilješka: “1 pb pita da li su obezbjeđene građevinske mašine, a stanje je redovno, te da se javi Trbić”. Jokić je u inkriminisano vrijeme bio načelnik inženjerije koja je bila uključena u ovu operaciju. Izvod iz zapovijesti inženjerijske čete ukazuje da su dvije mašine određene za rad na Branjevu¹⁰⁰. Svjedoci P-23¹⁰¹ i Ristanović Cvjetin¹⁰² su u svojim iskazima izjavili da su bili rukovodioci mašina, pri čemu je svjedok Ristanović Cvjetin izjavio da je naredbu dobio od svog komandira voda u inženjerijskoj četi, a P-23 od načelnika inženjerije Zborničkoj brigade Dragana Jokića, što upućuje na zaključak da optuženi nije učestvovao u obezbjeđenju ljudstva za ovu svrhu. Ovo potvrđuje i iskaz svjedoka Milenka Tomića koji je izjavio da je dobio nalog da prevozi leševe od Radoslava Pantića iz pozadine Zborničke brigade¹⁰³.

78. Iz bilježnice dežurnog operativnog ne može se također sa sigurnošću zaključiti ni da je optuženi Pelemiš naručio ili obezbjedio građevinske mašine, pogotovo kada se ima u vidu druga zabilješka sačinjena od strane dežurnog operativnog Zborničke brigade u kojoj stoji naredba:”da se javi Trbić”, koja prema mišljenju vijeća implicira na zaključak da je takvu poruku poslala osoba koja je nadređena Trbiću ili koja je zajedno sa Trbićem uključena u određene radnje. Kada se ovo dovode u vezu sa iskazom Vinka Pandurevića¹⁰⁴, onda jasno proizilazi uloga Milorada Trbića kao i Dragana Jokića u vezi sa obezbjeđenjem mašina. Naime, u toku svjedočenja Pandurević je izjavio da je sa Jokićem razgovarao u vezi angažovanja inženjerijskih mašina kojom prilikom mu je Jokić rekao da je od Trbića njemu preneseno da se mašina uputi u Pilicu, odnosno Branjevo. Nadalje, iz iskaza Obrenovića proizilazi da su dvojica inženjeraca tražena putem operativnog centra da se vrate u Zvornik zbog posla koji su obavljali” Beara, Popović i Nikolić”¹⁰⁵, što po mišljenju vijeća opet upućuje na zaključak o učestvovanju drugih osoba u nabavci i obezbjeđenju građevinskih mašina.

⁹⁹ T-4 ERN 02935771

¹⁰⁰ O-I-14

¹⁰¹ svjedočenje 06.10.2009

¹⁰² svjedočenje 27.10.2009.

¹⁰³ svjedočenje 28.09.2009.

¹⁰⁴ O-I 48 (transkript svjedočenja od 20.09.2009. godine, strana 31866-31868)

¹⁰⁵ transkript svjedočenja strana 2499

79. Stoga vijeće smatra da bilješka dežurnog operativnog, u kojoj stoji da je zahtjev za mašinama došao od 1. Bataljona, nije dovoljna za zaključak da je optuženi Pelemiš iste naručio ili obezbjedio. Imajući u vidu dokaze koji idu u korist optuženog, te u nedostatku drugih dokaza, kako direktnih tako i indirektnih, koji bi optuženog Pelemiša doveli u vezu sa nabavkom građevinskih mašina, vijeće je odlučilo in favorem optuženog.

80. Sve relevantne činjenice koje se tiču učešća optuženog u vezi nabavke sredstava i ljudstva na način kako je to opisano u optužnici, tužilaštvo je nastojalo dokazati posrednim dokazima i indicijama. Međutim, primjenjujući gore navedeni standard u vezi posrednih dokaza - indicija, to se prema ocjeni ovog vijeća nije mogao izvesti zaključak o učešću optuženog u pomenutim radnjama. Prema tome vijeće je zaključilo da nije dokazano da je optuženi svjesno pomagao u organizaciji i koordinaciji ukopa stradalih žrtava iz škole Kula i Doma Pilica.

81. Dakle, na osnovu svega navedenog, vijeće zaključuje da nije dokazano da su se inkriminisane radnje izvršile po naredbi i pod nadzorom Momira Pelemiša, niti da je optuženi znao za genocidnu namjeru glavnih izvršilaca, odnosno učesnika udruženog zločinačkog poduhvata, te da je znajući za tu namjeru svjesno poduzimao radnje pomaganja u genocidu.

82. Pošto apelaciono vijeće nije našlo dokazanim da je Momir Pelemiš preduzeo radnje izvršenja krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret, to se nije upuštalo u analiziranje opštih elemenata potrebnih za utvrđivanje krivičnog djela genocid iz člana 171. KZ BiH.

83. Sud je kod takvog stanja stvari, a na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH donio presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe.

84. S obzirom na oslobađajuću presudu, sud je u skladu sa članom 189. stav 1. ZKP BiH oslobodio optuženog naknade troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava.

85. Svi oštećeni su sa eventulanim imovinsko pravnim zahtjevom u skladu sa članom 198. stav 3. ZKP BiH upućeni na parnicu jer je optuženi oslobođen optužbe.

ZAPISNIČAR

pravni savjetnik Emira Hodžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Mirko Božović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

ANEKS 1 UTVRĐENE ČINJENICE U PREDMETIMA PRED MKSJ

Broj UČP	Paragraf	PRIHVACENA ČINJENICA UTVRĐENA PRAVOMOĆNOM SUDSKOM PRESUDOM MKSJ KT = Prvostepena presuda u predmetu Krstić IT-98-33-T KA = Drugostepena presuda u predmetu Krstić IT-98-33-A BT = Prvostepena presuda u predmetu Blagojević IT-02-60-T BA = Drugostepena presuda u predmetu Blagojević IT-02-60-A
1.	KT 481	Između BiH i njenih oružanih snaga sa jedne strane i Republike Srpske i njenih oružanih snaga sa druge postojalo je stanje oružanog sukoba.
2.	BT 549	...u istočnoj Bosni oružani sukob je postojao između 11. jula i 1. novembra 1995. godine
3.	BT 551	Napad na Srebrenicu je bio širok ili sistematski. Pogledati str. 13 Rješenja od 13.12.2007. godine
4.	BT 551	Napad izvršen od strane VRS-a i MUP-a bio je planiran i utvrđen naređenjem "Krivaja 95".
5.	BT 551	Napad se nastavio i nakon pada Srebrenice i imao je uticaja na približno 40.000 ljudi koji su u vrijeme napada živjeli u srebreničkoj enklavi.
6.	BT 647	Teška tjelesna ozljeda i duševna povreda bila je izazvana traumom i ranama koje su pretrpjeli oni pojedinci koji su uspjeli da prežive masovna pogubljenja; strah od toga da bi mogli biti zarobljeni i u momentu razdvajanja, osjećaj krajnje bespomoćnosti i izuzetno velikog straha za bezbjednost svojih porodica i prijatelja, kao i za svoju vlastitu bezbjednost predstavlja traumatično iskustvo; ljudi su pretrpjeli duševnu povredu kada su im oduzeta njihova identifikaciona dokumenta, kada su vidjeli da neće biti razmijenjeni kako im je bilo ranije rečeno i kada su shvatili kakva je njihova konačna sudbina; po dolasku na mjesto gdje je vršeno pogubljenje, muškarci Bošnjaci su vidjeli stratišta prekrivena leševima bosanskih Muslimana koji su bili prethodno dovedeni na te mjesta i ubijeni; nakon što su bili svjedocima pogubljenja rođaka i prijatelja, a u nekim slučajevima i nakon što su i sami pretrpjeli ranjavanje, daljnju duševnu bol su pretrpjeli dok su nepokretno ležali, u strahu, ispod tijela - ponekad rođaka ili prijatelja - satima, slušajući zvukove strijeljanja, jauke onih koji su trpjeli bol, a potom mašina dok su kopane masovne grobnice.
7.	BT 649	Ljudi koji su bili odvojeni, zatvoreni, zlostavljani i nakon toga ubijeni pretrpjeli su tešku mentalnu povredu tako što su znali kakva im je sudbina: posljednje što su mnoge žrtve vidjele bila su stratišta puna leševa muškaraca bosanskih Muslimana koji su tu bili dovedeni prije njih.
8.	BT 650	Prisilno raseljavanje žena, djece i starijih ljudi je samo po sebi bilo traumatično iskustvo.
9.	BT 652	Patnja žena, djece i starijih ljudi koji su bili okrutno razdvojeni od svojih voljenih i prisilno preseljeni, te užasne posljedice koje je to imalo na njihove živote, doseže prag teške mentalne povrede.
10.	BT 652	To što su žene, djeca i stariji ljudi pretrpjeli mentalnu bol zbog toga što su bili prisilno raseljeni iz svojih domova - na način koji ih je istraumatizirao i spriječio ih da se ikada više vrate - što su bili primorani da napuste svoju imovinu i svoje lične stvari, kao i svoje običaje i uopšte svoju povezanost sa područjem na kojem su živjeli, čini tešku mentalnu povredu.
11.	BT 653	To što mnogi od preživjelih, koji su svoju rodbinu izgubili pod užasnim okolnostima, još uvijek tragaju za tijelima svojih voljenih i traže bilo kakve informacije pomoću kojih bi se sa sigurnošću moglo utvrditi da li su mrtvi i ako jesu, tačne okolnosti pod kojima su umrli, čini tešku mentalnu povredu.
12.	BT 671	Prebacivanje žena, djece i starijih ljudi Bošnjaka iz enklave, zajedno sa tim ubistvima ili samo po sebi, nanijelo je tešku mentalnu povredu preživjelim.

13.	BT 673	Djela koja su bosanski Srbi počinili u Srebrenici i okolnim opštinama 1995. godine bila su usmjerena na bosanske Muslimane iz Srebrenice – značajan dio grupacije bosanskih Muslimana.
14.	(591 - 599) KA 35	Neki pripadnici Glavnog štaba VRS su izorganizovali i nadgledali ubijanje muškaraca bosanskih Muslimana iz Srebrenice.
15.	BT 62	Zvornička brigada je bila osnovana kao dio Drinskog korpusa 1992. godine.
16.	BT 62	U julu 1995. godine komandant Zvorničke brigade je bio potpukovnik Pandurević. Načelnik štaba i zamjenik komandanta brigade bio je major Dragan Obrenović. Tri odjeljenja koja su bila direktno potčinjena komandantu bila su: odjeljenje bezbjednosti, na čijem čelu se nalazio poručnik Drago Nikolić; odjeljenje logistike, na čijem čelu se nalazio kapetan Sreten Milošević; i odjeljenje za moral, pravne i vjerske poslove na čijem čelu se nalazio major Nenad Simić.
17.	BT 63	Komandantu brigade je nadalje pomagao njegov štab, kojeg je organizovao i kojim je upravljao načelnik štaba, a koji se sastojao od organa za operacije i obuku; obavještajnog organa; organa za personalne poslove; organa veze; organa inženjerije; organa za protiv-vazdušnu odbranu; i organa artiljerije. Na čelu organa inženjerije bio je načelnik inženjerije, major Dragan Jokić.
18.	BT 64	Zvornička brigada se sastojala od 8 pješadijskih bataljona od otprilike 450-550 ljudi u svakom; jednog logističkog bataljona; jednog mješovitog artiljerijskog divizionara; te jednog lakog protiv-vazdušnog raketnog bataljona. Zvornička brigada je isto tako imala jedinicu jačine pješadijskog bataljona koja se zvala 'Specijalni podrinski odred', koji je poznat i kao 'Vukovi sa Drine'. Vukovima sa Drine je komandovao kapetan Milan Jolović, sa nadimkom 'Legenda.' Iako su funkcionisali u sklopu Zvorničke brigade, Vukovi sa Drine su postupali kao rezerva Drinskom korpusu.
19.	BT 65	Zvornička brigada je imala tri odvojene čete: inženjerijsku čet, kojom je od 23. juna 1995. godine komandovao kapetan Dragan Jevtić; čet vojne policije; te čet veze. Brigada je imala i dva voda; vod za atomsko-biloško-hemijsku odbranu i izviđački vod.
20.	BT 66	Štab Zvorničke brigade je bio smješten u fabrici 'Standard' u Karakaju, tri kilometra sjeverno od grada Zvornika pored rijeke Drine. Brigada je isto tako davala ljudstvo za IKM u Kitovnicama pokraj sela Orahovac. Zvornička brigada je obezbjeđivala prostor od otprilike 40 kilometara duž rijeke Drine oko grada Zvornika. U januaru 1995. godine za brigadu je bilo navedeno da se sastoji od 5.248 oficira, podoficira i vojnika.
21.	BT 66	U julu 1995. godine, (Zvornička) brigada je imala jedinice koje su bile raspoređene izvan svog područja. 4. pješadijski bataljon i 8. pješadijski bataljon, koji je u julu 1995. godine bio poznat kao 4. bataljon Bratunačke brigade, bili su raspoređeni u području Bratunačke brigade, južno od područja Zvorničke brigade.
22.	BT 67	U julu 1995. godine, Zvornička brigada je uvijek imala dežurnog oficira na dužnosti u komandi, kao i na IKM-u. Uz to, brigada je imala i dežurnog u kasarni, u komandi brigade, koji je bio zadužen za interne dužnosti u kasarni.
23.	BT 68, 523 BA 156	U julu 1995. godine, komandant Zvorničke inženjerijske čete tokom relevantnog perioda bio je kapetan Dragan Jevtić, a njegov zamjenik je bio Slavko Bogičević. Inženjerijska četa je imala otprilike 90 pripadnika koji su bili podijeljeni u tri voda: pionirski ili borbeni inženjerijski vod, vod za utvrđivanje ili opšti inženjerijski vod i putni vod. Osnovni zadaci pionirskog voda bili su da sačini mapu i postavi minska polja ili da ih ukloni. Od 13. do 17. jula, Slavko Bogičević je bio zadužen za inženjerijsku čet jer je njen komandant bio odsutan.
24.	BT 68	Komanda inženjerijske čete se nalazila u Glinici, približno jedan kilometar od komande Zvorničke brigade.
25.	BT 69	Inženjerijska četa Zvorničke brigade je posjedovala tešku opremu i vozila. U julu 1995. godine sljedeća teška oprema i vozila su bila na raspolaganju i korištena su od strane inženjerijske čete: dva kamiona, dva ULT utovarivača, jedan utovarivač i dva rovokopača.

26.	KT 28	U martu 1995. godine, Radovan Karadžić, predsjednik Republike Srpske ("RS"), reagujući na pritiske međunarodne zajednice da okonča rat i stalne napore da se postigne mirovni sporazum, izdao je direktivu VRS-u u vezi sa dugoročnom strategijom snaga VRS-a u enklavi. Direktivom, koja je poznata i kao "Direktiva 7", precizirano je da VRS treba da: završi sa fizičkim odvajanjem Srebrenice od Žepe što je prije moguće i da se spriječi čak i komunikacija između pojedinaca u te dvije enklave. Planiranim i dobro osmišljenim operacijama da se stvori nepodnošljiva situacija totalne nesigurnosti, bez ikakve nade za daljnji opstanak ili život stanovnika Srebrenice.
27.	KT 28	Kao što je i predviđeno u tom ukazu (Direktivi 7), do sredine 1995. godine, humanitarna situacija civila i vojnog ljudstva bosanskih Muslimana u enklavi je bila katastrofalna.
28.	KT 28	Početkom jula 1995. godine 28. divizija snaga ABiH (bosanskih Muslimana) u srebreničkoj enklavi podnijela je niz izvještaja u kojima se traži da se učine napori da se deblokira humanitarni koridor i u kojima su navedene posljedice humanitarne blokade, odnosno da civili umiru od gladi.
29.	KT 29	31. marta 1995. godine, Glavni štab VRS-a je izdao Direktivu 7.1, koju je potpisao general Mladić. Direktiva 7.1 je bila donesena na "osnovu Direktive br. 7" i njome se Drinskom korpusu nalagalo da, između ostaloga, vodi "aktivna borbena dejstva... oko enklava"
30.	KT 30	31. maja 1995. godine, snage bosanskih Srba su zauzele osmatračnicu Echo, koja se nalazila u jugoistočnom dijelu enklave. Kao odgovor na tu agresiju, diverzantsko odjeljenje Bošnjaka napalo je obližnje srpsko selo Višnjica rano ujutro 26. juna 1995. godine.
31.	KT 30	Iako je napad (VRS-a na osmatračnicu Echo - dio srebreničke enklave) bio napad relativno male jačine, neke kuće su bile spaljene i ubijeno je nekoliko ljudi.
32.	KT 30	2. jula 1995. godine, tadašnji komandant Drinskog korpusa, general major Milenko Živanović, potpisao je dva naređenja. Prvim su bili predviđeni planovi za napad na enklavu, a drugim je različitim jedinicama Drinskog korpusa bilo naređeno da se pripreme za borbu. Šifrovani naziv operacije bio je "Krivaja 95".
33.	KT 31	Ofanziva VRS-a na Srebrenicu je ozbiljno počela 6. jula 1995. godine.
34.	KT 31	Sljedećih dana pet UNPROFOR-ovih osmatračnica u južnom dijelu (srebreničke) enklave pale su jedna za drugom uoči napredovanja snaga bosanskih Srba.
35.	KT 31	Neki od holandskih vojnika su se povukli u (srebreničku) enklavu nakon što su njihove osmatračnice bile napadnute, ali su se posade drugih osmatračnica predale bosanskim Srbima.
36.	KT 31	Istovremeno, odbrambene snage ABiH (bosanskih Muslimana) došle su pod udar žestoke paljbe i bile su potisnute natrag prema gradu.
37.	KT 32	Kada je južna granica počela padati, oko 4.000 građana bosanskih Muslimana koji su živjeli u obližnjem švedskom izbjegličkom naselju, pobjeglo je u grad Srebrenicu. Vojnici holandskog bataljona izvještavali su o tome da bosanski Srbi koji su u nastupanju "čiste" kuće u južnom dijelu enklave.
38.	KT 33	Do večeri 9. jula 1995. godine, Drinski korpus VRS-a je ušao četiri kilometra u dubinu enklave i zaustavio se na udaljenosti od samo jednog kilometra od grada Srebrenice.
39.	KT 33	Popodne 9.jula 1995. godine, ohrabreni tim vojnim uspjehom i iznenađujućim odsustvom odbrane od strane bosanskih Muslimana, kao i izostankom bilo kakve značajnije reakcije od strane međunarodne zajednice, predsjednik Karadžić je izdao novo naređenje kojim je dao odobrenje Drinskom korpusu VRS-a da osvoji grad Srebrenicu.
40.	KT 34	10. jula 1995. godine, pukovnik Karremans je poslao hitne zahtjeve za vazдушnu podršku NATO-a radi odbrane grada, ali nikakva pomoć nije uslijedila sve do oko 14:30 časova 11. jula 1995. godine kada je NATO bombardovao tenkove VRS-a koji su napredovali prema gradu.
41.	KT 34	NATO-vi avioni su pokušali da bombarduju artiljerijske položaje VRS-a iznad grada (Srebrenice), ali su morali prekiniti operaciju zbog slabe vidljivosti.

42.	KT 34	NATO-vi planovi da nastavi sa vazdušnim napadima bili su napušteni nakon što je VRS zaprijetila da će ubiti holandske vojnike koji su se nalazili u zarobljeništvu VRS-a, kao i da će granatirati UN-ovu bazu u Potočarima koja se nalazila izvan grada, te okolna područja u koja je pobjeglo 20.000 do 30,000 civila.
43.	KT 36	Kasno poslije podne 11. jula 1995. godine general Mladić, u pratnji generala Živanovića (tadašnjeg komandanta Drinskog korpusa), generala Krstića (tadašnjeg zamjenika i načelnika štaba Drinskog korpusa) i drugih oficira, trijumfalno je prošetao praznim ulicama grada Srebrenice.
44.	KT 429	Plan Drinskog korpusa za Krivaju 95 imao je za cilj da se smanji "zaštićena zona" Srebrenice na njeno gradsko jezgro i predstavljao je korak naprijed prema većem cilju VRS-a da stanovništvo bosanskih Muslimana baci u humanitarnu krizu i, na kraju, da eliminiše enklavu.
45.	KT 430	10. i 11. jula 1995. godine granatiranje Srebrenice od strane Drinskog korpusa bilo je sračunato da zaplaši stanovništvo bosanskih Muslimana i da ih istjera iz grada Srebrenice, a time i iz tog područja.
46.	KT 41	12. jula 1995. godine, u srebreničkoj enklavi vojnici bosanski Srbi su započeli kampanju terora paleći kuće i stogove sijena što je povećalo paniku kod stanovnika Bošnjaka i tjeralo ih da je izbezumljeni napuštaju.
47.	KT 424	U julu 1995. godine, nakon zauzimanja Srebrenice, snage bosanskih Srba su osmislile i provele plan da prebace sve žene, djecu i starije ljude bosanske Muslimane iz tog područja .
48.	KT 425	U julu 1995. godine, nakon zauzimanja Srebrenice, snage bosanskih Srba su pogubile nekoliko hiljada muškaraca bosanskih Muslimana. Ukupan broj žrtava se vjerovatno kreće između 7.000 - 8.000 muškaraca .
49.	KT 85	Učinjen je smišljeni napor da se zarobe svi vojnosposobni muškarci. U stvari, među onima koji su bili uhapšeni bilo je i mnogo dječaka koji ni izdaleka nisu bili te dobi, kao i starijih ljudi koji su bili stariji od te dobi, a koji su ostali u enklavi nakon zauzimanja Srebrenice.
50.	KT 85	Ljudi i dječaci koji su pobjegli iz srebreničke enklave bili su cilj bez obzira na to da li su odabrali da potraže utočište u Potočarima ili da se priključe koloni bosanskih Muslimana.
51.	KT 37	Do večeri 11. jula 1995. približno 20.000 do 25.000 izbjeglica bosanskih Muslimana se okupilo u Potočarima.
52.	KT 37	Suočeni sa stvarnošću da je Srebrenica potpala pod kontrolu bosanskih Srba, hiljade građana bosanskih Muslimana iz Srebrenice pobjeglo je u Potočare gdje su zaštitu potražili u okviru UN-ove baze, u okolnim fabrikama i na poljima.
53.	KT 37	U Potočarima, uveče 11. jula 1995. godine, većina ljudi koja je potražila zaštitu u okviru UN-ove baze bile su žene, djeca, stariji i invalidi, a bilo je i najmanje 300 muškaraca u krugu UN-ove baze, te između 600 i 900 ljudi izvan tog kruga.
54.	KT 38	Uslovi u Potočarima su bili nesnosni.
55.	BT 147	Od 11. do 13. jula 1995. godine temperatura je bila veoma visoka, dosegala je i do 35 stepeni Celzijusovih i male količine vode koju su dobijali bila je nedovoljna za 20.000 do 30.000 izbjeglica koji su se nalazili izvan kruga UNPROFOR-a.
56.	KT 150 i KT 42	12. i 13. jula 1995. godine, po dolasku snaga (bosanskih) Srba u Potočare, izbjeglice bosanski Muslimani koji su se sklonili u i oko baze bili su izloženi kampanji terora koja se sastojala od prijetnji, vrijeđanja, pljačkanja i paljenja obližnjih kuća, batinjanja, seksualnih napada i ubistava.
57.	KT 43	...oko 12:00 časova 12. jula, vidio je vojnika (VRS) kako je nožem zaklao dijete u sred gomile onih koji su bili istjerani... vojnici (bosanski) Srbi su poubijali više od sto muškaraca bosanskih Muslimana na prostoru iza fabrike cinka, a zatim su njihova tijela natovarili na kamion....
58.	KT 44	...tri brata - od kojih je jedan bio tek dijete, a drugi tinejdžeri – bili su izvedeni tokom noći. Kada ih je majka pošla tražiti, našla ih je prerezanog grkljana.
59.	KT 45	Te noći, bolničar iz holandskog bataljona naišao je na na dvojicu Srba koji su silovali jednu mladu ženu.

60.	KT 46	Drugi ljudi su čuli žene kako vrište ili su vidjeli kako se žene odvlače.
61.	KT 46	Nekoliko pojedinaca je bilo toliko prestrašeno da su izvršili samoubistvo vješanjem.
62.	KT 46	Tokom cijele te noći i rano ujutro priče o silovanjima i ubistvima širile su se kroz gomilu i teror u kampu je eskalirao.
63.	BT 167	Raspoloženje među izbjeglicama u Potočarima tokom večeri i noći 12. jula bilo je "ispunjeno strahom"; "Bila je to noć užasa".
64.	KT 47	13. jula 1995. godine, Bošnjaci izbjeglice iz Srebrenice našli su leševe na jednom istaknutom mjestu što ih je učvrstilo u njihovoj odluci da pobjegnu iz Potočara što je prije moguće.
65.	KT 434 i C72 KT 435	Ljudstvo Drinskog korpusa koje je bilo prisutno u Potočarima 12. i 13. jula 1995. godine, moralo je da zna sa kakvom se katastrofalnom humanitarnom situacijom suočavaju izbjeglice bosanski Muslimani, kao i za maltretiranje od strane snaga bosanskih Srba, ali nije preduzelo nikakvu aktivnost kao odgovor na to .
66.	KT 615	Humanitarna kriza koja je prevladavala u Potočarima bila je toliko blisko povezana sa, a time odigrala i značajnu ulogu u prisilnoj evakuaciji civila da ne može, a da ne bude u sklopu cilja ovog zločinačkog poduhvata.
67.	BT 168-9 i KT 53	12. i 13. jula vojnici bosanski Srbi sistematski su odvajali vojnosposobne muškarce Bošnjake (u dobi od 16 do približno 60 ili 70 godina starosti) od žena i poslali ih na različite lokacije, ali većina ih je bila poslana u zgradu u Potočarima koja je poznata i kao Bijela kuća u blizini komande UNPROFOR-a.
68.	KT 435	Ljudstvo Drinskog korpusa je znalo da je postojala strašna nesigurnost u pogledu sudbine muškaraca bosanskih Muslimana koji su bili odvojeni od žena, djece i starijih.
69.	KT 158	Policijski psi su bili uključeni u proces odvajanja muškaraca Bošnjaka od žena u Potočarima 12. i 13. jula 1995. godine.
70.	BT 212	Momir Nikolić je vršio koordinaciju između različitih jedinica koje su vršile odvajanja muškaraca od ostatka stanovništva bosanskih Muslimana u Potočarima 12. i 13. jula 1995. godine.
71.	KT 58	13. jula 1995. godine, vojska holandskog bataljona bila je svjedokom definitivnih znakova da iza Bijele kuće bosanski Srbi vrše pogubljenja nekih od muškaraca bosanskih Muslimana koji su bili odvojeni.
72.	KT 58	13. jula 1995. godine, u blizini Bijele kuće, vojnici bosanski Srbi su nenaoružanog čovjeka ubili jednim hicem iz vatrenog oružja u glavu. Oficir holandskog bataljona je tokom cijelog popodneva čuo po 20-40 pucnjeva u sat vremena iz vatrenog oružja.
73.	KT 157 i BT 169	Muškarci bosanski Muslimani bili su prisiljeni da ostave svoje pasoše i lične karte na ulazu u Bijelu kuću u blizini komande UNPROFOR-a prije nego što su ulazili u nju.
74.	KT 157	Neki od muškaraca Bošnjaka koji su bili zatvoreni u Bijeloj kući bili su ubijeni i maltretirani u sporadičnim napadima i, uopšteno govoreći, uslovi u pritvoru su bili užasni.
75.	KT 158	Oficiri Drinskog korpusa su bili uključeni u obezbjeđivanje autobusa i nadgledali su njihovo putovanje izvan enklave, što dovodi do zaključka da su i oni igrali određenu ulogu u ukrcavanju izbjeglica bosanskih Muslimana u autobuse.
76.	KT 158	Oficiri Drinskog korpusa su takođe viđeni u blizini Bijele kuće u periodu kada su tamo bili držani odvojeni muškarci.
77.	KT 159	Počev od popodneva 12. jula 1995. godine i nadalje tokom cijelog 13. jula 1995. godine, muškarci koji su bili zatvoreni u Bijeloj kući autobusima su prebačeni iz baze u Potočarima do lokacija u Bratuncu gdje su bili zatvoreni.
78.	KT 160 KT 547	Kasnije, nakon što su svi civili bosanski Muslimani otišli iz Potočara, zapaljene su hrpe ličnih stvari, uključujući i lične karte koje su bile oduzete od muškaraca i dječaka bosanskih Muslimana.
79.	KT 48	12. i 13. jula 1995. godine, žene, djeca i stariji su autobusima bili prebačeni iz Potočaram, pod kontrolom snaga VRS-a, do teritorije u blizini Kladnja koju su držale bosanski Muslimani.
80.	KT 48	Neki vojnici bosanski Srbi su udarali i maltretirali izbjeglice Bošnjake prilikom

		njihovog ulaska u autobuse u Potočarima.
81.	KT 49	Autobusi u Potočarima su bili prenatrpani izbjeglicama Bošnjacima i bilo je nesnosno vruće.
82.	KT 50	Vojnici holandskog bataljona su pokušali da prate autobuse koji su prevozili civile bosanske Muslimane iz Potočara, međutim, nakon prvog konvoja izbjeglica 12. jula 1995. godine, vojnici holandskog bataljona su bili zaustavljeni, a njihova vozila ukradena pod prijetnjom oružjem.
83.	KT 51	Odvođenje stanovništva bosanskih Muslimana iz Potočara bilo je završeno uveče 13. jula 1995. godine do 20:00 časova.
84.	BT 266	Do 12. jula 1995. godine, u 19:00 ili 20:00 časova oko 9.000 do 10.000 muškaraca, žena, djece i starijih ljudi bosanskih Muslimana napustilo je Potočare u autobusima i na kamionima.
85.	KT 56 i KT 547	Dok su se autobusi koji su prevozili žene, djecu i starije kretali prema sjeveru, prema teritoriji koju su držali bosanski Muslimani, bili su zaustavljeni na putu i ponovo pretraženi da u njima nema muškaraca.
86.	KT 431	Drinski korpus je odigrao značajnu ulogu u obezbjeđivanju autobusa i drugih vozila koja su 12. i 13. jula 1995. godine bila korištena za prevoz žena, djece i starijih ljudi bosanskih Muslimana iz baze u Potočarima, kao i u obezbjeđivanju goriva koje je bilo potrebno za izvršenje tog zadatka
87.	KT 66	Muškarci bosanski Muslimani koji su bili odvojeni od žena, djece i starijih u Potočarima (a kojih je otprilike bilo oko 1.000) prebačeni su do Bratunca, a nakon toga su im se pridružili muškarci bosanski Muslimani koji su bili zarobljeni iz kolone.
88.	KT 66	VRS nije učinila nikakav vidljiv napor da odvoji grupu zatvorenika Bošnjaka koji su bili zarobljeni u potočarima od onih koji su bili zarobljeni iz kolone u šumi nakon što su ti muškarci bili prebačeni u Bratunac.
89.	KT 66	Ti muškarci (oni iz Potočara i oni iz kolone) bili su držani na raznim lokacijama (u Bratuncu), kao što je napušteno skladište, stara škola, pa čak i u autobusima i kamionima koji su ih tu dovezli.
90.	KT 464	General Krstić je naredio da se obezbijede autobusi za prevoz stanovništva bosanskih Muslimana iz Potočara 12. i 13. jula 1995. godine.
91.	KT 464	General Krstić je svojim potčinjenima izdao naređenja da obezbijede cestu kojom će se kretati autobusi koji su prevozili stanovništvo bosanske Muslimane u Kladanj 12. i 13. jula 1995. godine.
92.	KT 433	12. i 13. jula 1995. godine, civili bosanski Muslimani iz Srebrenice koji su autobusima bili prebačeni iz Potočara nisu imali slobodan izbor da li da napuste područje bivše enklave.
93.	BT 218	Pošto je uveče 11. jula 1995. godine situacija u Potočarima eskalirala u krizu, u zajednici bosanskih Muslimana proširio se glas da bi sposobni muškarci trebali da pođu u šumu, obrazuju kolonu zajedno sa pripadnicima 28. divizije ABiH i pokušaju da se probiju prema teritoriji koju su držali bosanski Muslimani sjeverno od enklave. Oko 22:00 časa 11. jula, "komanda divizije", zajedno sa opštinskim vlastima bosanskih Muslimana iz Srebrenice, donijela je odluku da se obrazuje kolona.
94.	KT 60	Mladići su se bojali da će biti ubijeni ako padnu u ruke bosanskih Srba u Potočarima i vjerovali su da imaju bolje šanse za preživljavanje ako pobjegnu kroz šumu prema Tuzli.
95.	BT 219	Do večeri 11. jula, 10.000 do 15.000 izbjeglica bosanskih Muslimana okupilo se u blizini sela Jaglići i Šušnjari i počeli da se kreću prema sjeveru.
96.	KT 62	Okolno noći 11. jula 1995. godine, kolona (bosanskih izbjeglica) se počela kretati pravcem između Konjević Polja i Bratunca.
97.	KT 61	Čelo kolone su činile jedinice 28. divizije, potom su dolazili civili izmiješani sa vojnicima, a zadnji dio kolone je bio Samostalni bataljon 28. divizije.
98.	KT 162	12. i 13. jula 1995. godine, jedinice VRS-a, koje su bile angažovane u pohodu na Žepu, uključujući i Drinski korpus, kao i specijalnu brigadu jedinica policije MUP-a RS, dijelove Bataljona vojne policije 65. zaštitnog puka i naknadno dijelove oštinske policije, preduzeli su akciju da blokiraju kolonu muškaraca Bošnjaka iz Srebrenice.

99.	BT 221 i KT 62	Kasnije tokom dana 12. jula započela je žestoka paljba po koloni. Oružane snage bosanskih Srba, uključujući i mnoge jedinice MUP-a koje su patrolirale cestom između Kravica i Konjević Polja i cestom između Konjević Polja i Nove Kasabe počele su pucati po koloni koristeći artiljeriju, automatske puške i ručne bombe i s time su nastavile cijeli dan i noć.
100.	BT 222	Tokom perioda između 12. i 17. jula Drinski korpus i njegove potčinjene brigade izvršile su pretres područja u cilju zarobljavanja ljudi iz kolone.
101.	KT 63	Do podneva 12. jula 1995. godine, odnosno najkasnije do ranih večernjih sati, snage bosanskih Srba su zarobile veliki broj ljudi koji su bili na začelju.
102.	KT 295	12. i 13. jula 1995. godine, bosanski Srbi su zarobili 6.000 muškaraca Bošnjaka iz kolone ljudi koji su bježali kroz šumu.
103.	KT 63	Vojnici bosanski Srbi koristili su brojne načine da zarobe ili postave zasjedu muškarcima Bošnjacima iz kolone, kao što je pucanje u šumu i pozivanje muškaraca na predaju obećavajući im da će postupati u skladu sa Ženevskom konvencijom. U nekim mjestima snage bosanskih Srba su pucale po šumi iz protiv-avionskih topova i drugih oružja ili su koristili ukradenu opremu UN-a da muškarce bosanske Muslimane navedu na to da povjeruju da je tu UN ili Crveni krst da nadgleda postupanje prema njima nakon predaje.
104.	KT 63	Kada su snage bosanskih Srba zarobile muškarce Muslimane iz kolone, od njih su oduzeli njihovih lične stvari i lična dokumenta koja su bila stavljena na gomilu i na kraju zapaljena. U nekim slučajevima, snage bosanskih Srba su vršile nasumična pogubljenja zarobljenih muškaraca Muslimana po kratkom postupku.
105.	KT 436	Između 12. i 18. jula 1995. godine, brigade Drinskog korpusa, konkretno Bratunačka i Zvornička brigada, bile su angažovane u borbi protiv kolone bosanskih Muslimana dok se probijala na teritoriju koju su držali bosanski Muslimani.
106.	KT 62	Okolo jedne trećine muškaraca (Bošnjaka) iz kolone uspjelo je preći asfaltiranu cestu (što je vodilo ka slobodnoj teritoriji) i kolona je bila podijeljena u dva dijela.
107.	KT 65	Čelo kolone je čekalo šta će se desiti sa drugim dijelom kolone.
108.	KT 65	Žestoka vatra i granatiranje nastavili su se tokom cijelog dana 12. jula 1995. godine i dalje u noć i na kraju je čelo kolone izgubilo nadu.
109.	BT 238	Do jutra 13. jula grupa od otprilike 2.000 do 3.000 ljudi Bošnjaka iz kolone došla je do područja između Konjević Polja i Nove Kasabe. Nisu mogli preći cestu jer su je bile blokirale jedinice bosanskih Srba. Oko 13:00 časova, snage bosanskih Srba su opkolile veliku grupu koja je onda bila primorana da siđe na asfaltiranu cestu.
110.	BT 239	13. jula između 1.000 i 4.000 muškaraca bosanskih Muslimana je bilo zarobljeno iz kolone, zadržano na livadi u Sandićima koja se nalazi na cesti Konjević Polje - Bratunac. Većina tih muškaraca su bili civili. Vojnici koji su obezbjeđivali te ljude natjerali su ih da svoje lične stvari ostave na velike gomile i da predaju bilo kakve dragocjenosti koje su još uvijek mogli da imaju.
111.	BT 242	Tokom dana oni koji su bili ranjeni ili povrijeđeni bili su poslani u kuću koja se nalazila u blizini livade i kasnije su tu bili pogubljeni. Postoje dokazi da su tokom cijelog tog dana zatvorenici bili batinjani i da su neki bili i ubijeni.
112.	KT 65	13. jula 1995. godine ostatak kolone ljudi bosanskih Muslimana je nastavio svoj put prema cesti Kalesija - Zvornik, gdje su bili uhvaćeni u zasjede i gdje su pretrpjeli daljnje gubitke.
113.	KT 65	Čelo kolone se na kraju uspjelo probiti na teritoriju koju su držali bosanski Muslimani 16. jula 1995. godine uz pomoć snaga ABiH koje su napadale iz pravca Tuzle.
		12.-15. JUL 1995. GODINE: ZATVARANJE I POGUBLJENJA ZAROBLJENIKA BOSANSKIH MUSLIMANA U BRATUNCU
114.	KT 179	Većina muškaraca bosanskih Muslimana koji su bili odvojeni u Potočarima i zarobljeni iz šume držani su u Bratuncu jedan do tri dana prije nego što su bili prebačeni na druge lokacije za zatvaranje i stratišta.
115.	KT 180	Grad Bratunac je u zoni Bratunačke brigade Drinskog korpusa.

116.	BT 492	...pripadnici vojne policije Bratunačke brigade učestvovali su u držanju muškaraca bosanskih Muslimana u Bratuncu, kako u autobusima tako i u školi Vuk Karadžić tokom noći 12. i 13. jula.
117.	BT 492	...drugi pripadnici Bratunačke brigade bili su u i oko škole.
118.	BT 494	...svakome ko je šetao ulicama Bratunca tokom noći 12. i 13. jula bilo bi opštepoznato da su muškarci bosanski Muslimani bili zatvoreni u uslovima gdje ih je bilo previše, u okruženju stalne prijetnje od zlostavljanja i grubog maltretiranja, uključujući i prijetnju smrću.
119.	BT 264 BA 72	12. i 13. jula 1995. godine hiljade muškaraca bosanskih Muslimana bilo je zatvoreno u školi Vuk Karadžić, na fudbalskom stadionu grada Bratunca, kao i u autobusima koji su bili parkirani duž ulica u gradu Bratuncu između jednog i tri dana.
120.	BT 264	Bezbjednosna situacija u gradu je bila napeta i haotična.
121.	BT 264 BA 72	Uslovi u kojima su bošnjački zatvorenici bili zatvoreni u Bratuncu bili su užasni: zatvorenici su bili uskraćeni za dovoljne količine hrane i vode i patili su u uslovima gdje je bilo sparno i gdje ih je bilo previše u objektima gdje su bili zatvoreni i u autobusima.
122.	BT 267	U noći 13. jula 1995. godine, približno 80-120 autobusa i kamiona bilo je parkirano u gradu Bratuncu i procjenjuje se da je između 3.500 do 4.500 muškaraca bosanskih Muslimana bilo držano u tim autobusima.
123.	BT 268	Autobuse u gradu Bratuncu obezbjeđivali su pripadnici oružanih snaga Republike Srpske, uključujući i nekoliko pripadnika voda vojne policije Bratunačke brigade, civilne policije MUP-a, kao i naoružanih civila koji su se dobrovoljno javili.
124.	KT 181	Vojna policija Bratunačke brigade bila je angažovana na praćenju tih zarobljenika do pritvorskih lokacija na sjeveru 14. i 15. jula 1995. godine.
ZATVARANJA I POGUBLJENJA U ŠKOLI VUK KARADŽIĆ		
125.	BT 271	Počev od 12. jula, oko 2.000-3.000 muškaraca bilo je zatvoreno u gradu Bratuncu u školi Vuk Karadžić i zgradama oko nje, kao na primjer u školskoj sali, u zgradi koja se zvala hangar, te u obližnjoj zgradi za tehničko obrazovanje koja se zvala "Sloboda, ime ti je Tito".
126.	BT 272	Školu Vuk Karadžić i razne zgrade oko nje obezbjeđivalo je nekoliko jedinica oružanih snaga Republike Srpske, uključujući i pripadnike voda vojne policije Bratunačke brigade, specijalna policija, civilna policija MUP-a, kao i pripadnici Vukova sa Drine i paravojnih formacija.
127.	BT 273 BA 72	Zrobljenici koji su držani u zgradi škole Vuk Karadžić bili su u stanju šoka i preplašeni. Bile su im uskraćene dovoljne količine vode i medicinska pomoć.
128.	BT 494 BA 75	Tokom noći 12. i 13. jula 1995. godine ljudi su u nekoliko navrata izvedeni iz autobusa u Bratuncu i nisu se vratili. Nakon izvođenja tih ljudi iz autobusa, oni koji su ostali u autobusima čuli su užasne krike, nakon kojih su uslijedili pucnji iz puške i nakon toga tišina.
129.	BT 564	Između 12. i 14. jula 1995. godine više od 50 muškaraca bosanskih Muslimana bilo je pogubljeno po kratkom postupku u i oko škole Vuk Karadžić.
130.	BT 285	Muškarci bosanski Muslimani iz Potočara, kao i iz Sandića i Nove Kasabe, koji su noć 13. jula proveli u gradu Bratuncu, sljedećeg dana su otišli u dugoj koloni autobusa do raznih objekata gdje su privremeno držani te do stratišta u opštinama Bratunac i Zvornik.
POGUBLJENJA NA RIJECI JADAR		
131.	BT 293	Ujutro 13. jula 1995. godine, 16 muškaraca bosanskih Muslimana koji su bili zarobljeni iz kolone, autobusima je bilo prebačeno iz skladišta u Konjević Polju do obale rijeke Jadar. Među njima je bio i petnaestogodišnji dječak.
132.		Nakon što je 16 muškaraca Bošnjaka izašlo iz autobusa, bili su postrojani duž obale rijeke Jadar.
133.		Četiri srpska vojnika koja su pratila tih 16 Bošnjaka u autobusu do rijeke Jadar otvorili su vatru iz svojih automatskih pušaka. Jedan od muškaraca bosanskih Muslimana preživio je jer se bacio u rijeku nakon što ga je pogodio metak. Preživjeli je prepoznao jednog od vojnika koji su učestvovali u ubistvima kao pripadnika 2. čete PJP.

POGUBLJENJA U DOLINI CERSKE		
134.	BT 567c	13. jula 1995. godine, 150 muškaraca Bošnjaka bilo je prebačeno u područje duž ceste u dolini Cerske oko 3 km od Konjević Polja, pogubljeni po kratkom postupku i potom prekriveni zemljom pomoću teške opreme.
POGUBLJENJA U NOVOJ KASABI		
135.	BT 253	13. jula 1995. godine, približno 1.500 do 3.000 muškaraca bosanskih Muslimana koji su bili zarobljeni iz kolone držani su kao zarobljenici na fudbalskom igralištu u Novoj Kasabi.
136.	BT 253	Muškarci u Novoj Kasabi bili su natjerani da predaju sve dragocjenosti i ostave svoje lične stvari. Zatvorenici su sjedili u redovima jedni uz druge i bili su okruženi vojnicima bosanskim Srbima. Tokom njihovog zarobljeničtva, zatvorenici nikad nisu ništa dobili da piju.
137.	BT 254	Tokom 13. jula 1995. godine autobusi su došli u Novu Kasabu i zarobljenici su bili odvedeni u grad Bratunac.
138.	BT 255	U julu 1996. godine, tim forenzičkih istražioca ekshumirao je četiri primarne grobnice u području Nove Kasabe koje nisu bile prekopavane. Grobnice, koje su se nalazile na dva polja, sadržavale su tijela 33 muške žrtave. Trideset i dvojica od tih žrtava je umrlo usljed rana zadobijenih vatrenim oružjem, a jedna žrtva je umrla usljed teške povrede glave.
139.	BT 255	Grobnice, koje su se nalazile na dva polja, sadržavale su tijela 33 muških žrtava. Trideset i dvije od tih žrtava je umrlo usljed rana zadobivenih od vatrene oružja, a jedna žrtva je umrla usljed teške povrede glave.
140.	BT 255	1999. godine još četiri primarne grobnice bile su ekshumirane u Novoj Kasabi, a u njima su se nalazili posmrtni ostaci najmanje 55 lica. Najmanje 43 žrtve su umrle usljed višestrukih rana zadobivenih iz vatrene oružja.
POGUBLJENJA U SKLADIŠTU U KRAVICAMA		
141.	BT 567 i BT 296	13. jula 1995. godine preko 1.000 muškaraca Bošnjaka bilo je zatvoreno u velikom skladištu u Kravicama i pogubljeno po kratkom postupku iz automatskog naoružanja, ručnim bombama i iz drugog oružja.
142.	BT 567 i BT 306	Žrtve masakra u skladištu u Kravicama bile su sahranjene u masovnim grobnicama u Glogovu i Ravnicama između 14. i 16. jula 1995. godine.
ZATVARANJA I POGUBLJENJA U I OKO ŠKOLE U GRBAVCIMA KOD ORAHOVCA		
143.	KT 220 i BT 316	Rano ujutro 14. jula 1995. godine velika grupa zatvorenika koja je preko noći bila držana u Bratuncu, autobusima je, u konvoju od 30 vozila, bila dovezena do škole u Grbavcima kod Orahovca u opštini Zvornik gdje su bili privremeno zatvoreni.
144.	BT 317 i 368	Transporter sa oznakom "UN-a" bio je korišten za pratnju konvoja autobusa koji su prevozili muškarce Bošnjake iz Bratunca do opštine Zvornik, a vozili su ga pripadnici vojne policije Bratunačke brigade. Konvoj je predvodilo vozilo Golf u kojem se nalazio pukovnik Vujadin Popović, načelnik bezbjednosti u Drinskom korpusu.
145.	BT 319	Kada su muškarci bosanski Muslimani stigli u školu u Grbavcima, u 5-10 autobusa, naoružani vojnici VRS-a koji su obezbjeđivali školu natjerali su ih da ostave svoje lične stvari vani prije ulaska u školu.
146.	KT 225	Zvornička brigada Drinskog korpusa učestvovala je u evakuaciji muškaraca bosanskih Muslimana u Orahovcu 14. jula 1995. godine. Pripadnici čete vojne policije Zvorničke brigade bili su prisutni neposredno prije pogubljenja, vjerovatno u takve svrhe kao što su obezbjeđivanje zatvorenika i olakšavanje njihovog prebacivanja na stratišta.
147.	KT 225	Ljudstvo iz 4. bataljona Zvorničke brigade bilo je prisutno u Orahovcu tokom pogubljenja i pomagali su u njihovom izvršavanju.
148.	KT 225	Mašine i oprema koja je pripadala inženjerijskoj četi Zvorničke brigade bila je angažovana u zadacima oko sahranjivanja žrtava iz Orahovca između 14. i 16. jula 1995. godine.
149.	BT 320	Postoje procjene da je između 1.000 i 2.500 muškaraca bosanskih Muslimana bilo zatvoreno u fiskalturnoj sali škole.

150.	KT 220	Uslovi držanja u školi u Grbavcima su bili užasni: sala je bila natrpana i zagušljiva; vojnici bi povremeno pucali u strop da bi utišali nagomilane zatvorenike; zatvorenima nije bila davana nikakva hrana, samo im je bilo davano malo vode i ljudi su se onesvješćivali od vrućine. U jednom momentu, dva muškarca bosanska Muslimana su izvedena napolje i ubijena.
151.	KT 221 i BT 763	Od podneva 14. jula 1995. godine do 05:00 časova 15. jula 1995. godine, 1.000 do 2.500 zarobljenika Bošnjaka oči su bile zavezane i bili su prevezeni na jednu od dvije obližnje livade koja se nalazila na udaljenosti od manje od 1 km od škole u Grbavcima na kojoj su bili pogubljeni. Zarobljenici su bili postrojeni i ubijeni s leđa; oni koji su preživjeli početnu paljbu iz vatrenog oružja bili su ubijeni dodatnim pucnjem iz vatrenog oružja.
152.	BT 567f i BT 332- 336	Žrtve pogubljenja u Orahovcu sahranjivane su u masovne grobnice u blizini stratišta tokom cijele večeri i noći sa 14. na 15. jula 1995. godine.
		ZATVARANJA I POGUBLJENJA U ŠKOLI U PETKOVcima I NA BRANI U BLIZINI PETKOVACA
153.	BT 337	14. jula zatvorenici bosanski Muslimani koji su bili zatvoreni u Bratuncu i Kravicama bili su autobusima prebačeni do škole u Petkovcima u opštini Zvornik.
154.	BT 337- 339	Uslovi u kojima su bili držani u školi u Petkovcima bili su strašni. Zatvorenike Bošnjake su tukli kundacima pušaka, bili su primorani da izvikuju srpske slogane, priječeno im je životima i ukradena im je lična imovina. Nije im bilo dopušteno da koriste toalet i nisu imali nimalo hrane za jesti ili vode za piti. Bilo je izuzetno toplo i pretrpano i neki zatvorenici su postali toliko žedni da su pili svoj vlastiti urin. Neki od zatvorenika su bili ubijeni.
155.	BT 340 i BT 341	15. jula 1995. godine, zarobljenicima Bošnjacima bilo je naređeno da izađu iz škole, ruke su im bile vezane na leđima i kamionima su bili prebačeni do brane u Petkovcima gdje su bili pogubljeni po kratkom postupku.
156.	BT 567(g)	Neki ljudi su bili ubijeni iz vatrenog oružja u školi u Petkovcima.
157.	BT 342	Ujutro 15. jula 1995. godine na lokaciji se pojavio utovarivač i utovarao je leševe na traktor. Na stratištu je bilo približno oko 1.500 do 2.000 leševa.
158.	BT 567(h)	Žrtve pogubljenja na brani u Petkovcima bile su sahranjene u masovne grobnice kod brane. Naknadno su njihovi posmrtni ostaci bili prebačeni nedaleko odatle u sekundarne masovne grobnice.
159.	BT 343- 344	Između 11:00 i 12:00 časova 14. jula 1995. godine, Marko Milošević, zamjenik komandanta 6. bataljona Zvorničke brigade, primio je telefonski poziv od Dragana Jokića, koji je bio dežurni oficir Zvorničke brigade u to vrijeme i koji mu je rekao da će Muslimani iz Srebrenice biti zatvoreni u školi u Petkovcima. Ostoja Stanišić, komandant 6. bataljona, kasnije je zatražio od Marka Miloševića da ode do škole u Petkovcima da poruku iz Zvorničke brigade prenese pukovniku Beari. Marko Milošević je prenio poruku pukovniku Beari koji je sa Dragom Nikolićem, pomoćnikom komandanta za bezbjednost Zvorničke brigade, stajao na raskrsnici u Petkovcima.
160.	BT 345	Sa raskrsnice na magistralnom putu u Petkovcima, Marko Milošević je poslije podne čuo paljbu iz vatrenog oružja koja je dopirala iz pravca škole.
161.	BT 345	Marku Miloševiću je kasnije rečeno da su zarobljenici iz škole u Petkovcima pobijeni na brani, ali se ne sjeća ko mu je dao tu informaciju. Dragan Obrenović je dao iskaz da ga je 16. jula Ostoja Stanišić obavijestio da je grupa zarobljenika bila ubijena u školi u Petkovcima. Kasnije je saznao da su učesnici u tim ubistvima bili pripadnici 10. diverzantskog odreda.
162.	KT 232	Vozači i kamioni iz 6. pješadijskog bataljona Zvorničke brigade korišteni su za prevoz zarobljenika sa lokacija gdje su bili zatvoreni do stratišta na brani u Petkovcima 15. jula 1995. godine, a inženjerijska četa Zvorničke brigade bila je raspoređena da sa opremom za zemljane radove pomogne u sahranjivanju žrtava sa brane u Petkovcima.
		ZATVARANJA I POGUBLJENJA U ŠKOLI U PILICAMA
163.	BT 347 KT 233	14. jula zatvorenici bosanski Muslimani autobusima su odvezeni iz Bratunca preko Zvornika do Pilice gdje su bili držani u fiskulturnoj sali škole u Pilici.

164.	BT 567(i) KT 233	Zbog uslova gdje je vladala prenatrpanost, a u kojima su ti muškarci bili držani, postoje dokazi koji potkrepljuju otkriće da su najmanje dva čovjeka umrla u školi.
165.	BT 348	Uslovi držanja u školi u Pilici su bili užasni: dva ili tri čovjeka su umrla tokom noći usljed nedostatka vazduha; nije bilo dovoljno vode za zarobljenike; zarobljenicima nije uvijek bilo dozvoljeno da idu u toalet. Kada bi im to bilo dozvoljeno, neke od njih vojnici VRS-a su tukli puškama. Vojnici VRS-a su ukrali ličnu imovinu zarobljenika kao i novac i prijetili im smrću. Pucnjava i zapomagane ljudi čuli su se iza škole. Neki muškarci su bili odvedeni i čuli su se krici. Neki od ljudi se nisu vratili.
166.	KT 233	Muškarci (Bošnjaci) bili su držani u školi u Pilici dvije noći.
167.	BT 567(i)	Tokom noći sa 14. na 15. juli, neki muškarci bosanski Muslimani bili su izvedeni izvan škole i ubijeni.
168.	BT 349 KT 233	16. jula, od 10:00 do 16:00 časova, zatvorenima u školi u Pilici ruke su bile vezane na leđima i autobusima su prebačeni na Vojnu ekonomiju Branjevo gdje su bili pogubljeni po kratkom postupku od strane vojnika VRS-a iz automatskog oružja i mitraljeza.
169.	BT 766	16. jula zatvorenici su autobusima prebačeni iz škole do obližnje Vojne ekonomije Branjevo gdje su bili pogubljeni.
POGUBLJENJA NA VOJNOJ EKONOMIJI BRANJEVO		
170.	KT 241	Važno je da se napomene da je sama Vojna ekonomija Branjevo bila pod direktnom upravom i kontrolom 1. bataljona Zvorničke brigade.
171.	BT 567(j) KT 236	Gotovo 1.200 muškaraca bosanskih Muslimana iz škole u Pilici bilo je pogubljeno na Vojnoj ekonomiji Branjevo ujutro 16. jula 1995. godine.
172.	KT 240	Ubijanja (na Vojnoj ekonomiji Branjevo) počela su u 10:00 časova i nastavila su se do 15:00 časova 16.07.1995. godine.
173.	BT 350	Pretno vijeće je ustanovilo da su pripadnici 10. diverzantskog odreda Glavnog štaba učestvovali u ubijanjima na Vojnoj ekonomiji Branjevo.
174.	BT 766	Iz bilježnice dežurnog oficira Zvorničke brigade se vidi da je u 22:10 časova 16. jula 1. bataljon (Zvorničke) brigade, koji je bio stacioniran na ekonomiji, zatražio utovarivač, rovokopač i damper da budu u Pilici u 08:00 časova 17. jula. Bilježnica nadalje sadrži informacije da je taj zahtjev prenesen "Jokiću," što je potvrđeno i iskazima svjedoka. Pretno vijeće je ustanovilo da se ta zabilješka odnosi na Dragana Jokića i da je on obaviješten u svojstvu načelnika inženjerije.
175.	BT 766 BA 162	U bilježnici je navedeno da je rano ujutro 17. jula 1. bataljon nazvao da provjeri da li su "obezbijedene inženjerijske mašine." Dokazima je utvrđeno da su rovokopač i utovarivač poslani u 1. bataljon.
176.	BT 354	Najmanje 132 muškarca, svi u civilnoj odjeći, bila su sahranjena na velikom obrađenom polju oko 130 metara sjeverno od Vojne ekonomije Branjevo. Sredstva za vezivanje ruku bila su pronađena na 82 lica, a dokazi o pripadnosti islamskoj religiji pronađeni su kod pet lica.
177.	BT 354	U sekundarnoj grobnici duž puta u Čančarima, otkriveni su posmrtni ostaci ljudi koji su prvobitno bili sahranjeni na Vojnoj ekonomiji Branjevo. U jednom izvještaju spominje se da je najmanji broj lica pronađenih u sekundarnoj grobnici u Čančarima bio 283 žrtve. Za tri je bilo utvrđeno da su bile u dobi između 8 i 12 godina, za 49 da su bili u dobi između 13 i 24 godine i za 231 da su bile starije od 24 godine. Najmanje 269 žrtava su bili muškarci.
ZATVARANJA I POGUBLJENJA U DOMU KULTURE PILICA		
178.	BT 355 i BT 567(k)	16. jula, vojnici VRS-a su ubili približno 500 muškaraca bosanskih Muslimana u Domu kulture Pilica. Pokazalo se da su ljudi bili natrpani u glavnu prostoriju. Pucnjava i detonacije ručnih granata čule su se preko puta ulice dvadesetak minuta. Postoje forenzički dokazi koji potvrđuju ubistva.
179.	BT 355	Sljedećeg dana, 17. jula, leševi su bili utovareni na kamion i sahranjeni na Vojnoj ekonomiji Branjevo, koja se nalazi oko 3 kilometra od Doma kulture Pilica. Ne postoje lica za koja se zna da su preživjela taj masakr.
180.	BT 356	Forenzički dokazi DNK uzoraka krvi i tragova granata i ručnih bombi na

		zidovima potvrđuju ubistva.
		ZATVARANJA I POGUBLJENJA U KOZLUKU
181.	BT 567(I) i BT 357	15. ili 16. jula 1995. godine, 500 muškaraca bosanskih Muslimana je bilo prebačeno u Kozluk, pokraj rijeke Drine, i pogubljeno duž obale rijeke.
182.	BT 567(I)	16. jula 1995. godine žrtve su bile sahranjene u masovnim grobnicama pored lokacije gdje su bili pogubljeni.
183.	BT 567(I)	Ostaci žrtava su naknadno premješteni u obližnju sekundarnu grobnicu.
184.	KT 453	Rovokopači i buldožeri Zvorničke brigade koji su radili u području Kozluka od 16. jula 1995. godine bili su uključeni u rad u vezi sa sahranjivanjem žrtava pogubljenja u Kozluku, koja su se desila između 14. i 17. jula 1995. godine (paragraf 253).
		MASOVNA POGUBLJENJA - ISTREBLJENJE
185.	BT 568	Ogromna većina žrtava masovnih pogubljenja odvedena je na lokacije gdje su bili zatvoreni i na stratišta kamionima i autobusima; mnogi od njih su bili sa povezima preko očiju, sa rukama, a ponekad i nogama vezanim sredstvima za vezivanje i bili su pozvani da iz kamiona i autobusa izlaze u malim grupama, nakon čega su svi bili pobijeni.
186.	BT 568	Tijela pogubljenih muškaraca bila su odmah sahranjivana, bilo na samom stratištu ili negdje u blizini stratišta.
187.	BT 568	Masovna pogubljenja su se desila u ograničenom vremenskom periodu.
188.	BT 568	Ubistva su počinjena na organizovani način.
189.	BT 569	Neposredni izvršioци imali su namjeru da ubiju ili nanesu tešku povredu sa osnovanim znanjem da će njihova djela ili propusti vjerovatno prouzrokovati smrt žrtve.
190.	BT 577	Ubijanja su bila dio jedne operacije ubijanja, koja je prouzrokovala smrti više od 7.000 muškaraca i dječaka bosanskih Muslimana.
191.	BT 577	Ubijanja su izvršena u masovnim razmjerama.
192.	BT 577	Počinioci ubistava imali su namjeru da ubiju u masovnim razmjerama.
193.	BT 577	Operacija ubijanja je izvedena u kratkom vremenskom periodu, sa sličnim šablonom ubijanja, na lokacijama koje su bile blizu jedna drugoj i od strane počinilaca koji su aktivno učestvovali na više od jedne od tih lokacija.
		AKTIVNOSTI ZVORNIČKE BRIGADE
194.	BT 371	Pripadnici inženjerijske čete Zvorničke brigade učestvovala je u operaciji sahranjivanja u Glogovu nakon masovnih pogubljenja u skladištu u Kravicama 15. jula.
195.	BT 515	Pretrեսno vijeće je ustanovilo da je Dragan Jokić već znao za operaciju ubijanja do jutra 15. jula.
196.	BA 164	Dragan Jokić, zajedno sa "svima", (u komandi Zvorničke brigade) je znao za masovna pogubljenja zatvorenika u Orahovcu 15. jula 1995. godine.
197.	BT 372	Pripadnici Zvorničke brigade su učestvovali u zatvaranju, pogubljenju i sahranjivanju muškaraca bosanskih Muslimana u školi u Grbavcima i na obližnjem polju u Orahovcu. Drago Nikolić, načelnik bezbjednosti Zvorničke brigade, bio je zadužen za držanje muškaraca bosanskih Muslimana u Orahovcu.
198.	KT 449	Zvornička brigada je učestvovala u pogubljenjima muškaraca bosanskih Muslimana u Orahovcu 14. jula 1995. godine. Pripadnici čete vojne policije Zvorničke brigade bili su prisutni neposredno prije pogubljenja, vjerovatno u takve svrhe kao što su obezbjeđivanje zarobljenika, a zatim olakšavanje njihovog prebacivanja na stratišta.
199.	BT 372	Pripadnici vojne policije Zvorničke brigade pomagala je u držanju zatvorenika, uz odobrenje Dragana Obrenovića, zamjenika komandanta Zvorničke brigade, koji je za operaciju ubijanja znao u momentu kada je vojnoj policiji dopustio da pomaže Dragi Nikoliću.
200.	BT 374	Pripadnici Zvorničke brigade, konkretno inženjerijske čete, učestvovali su u sahranjivanju muškaraca bosanskih Muslimana koji su pobijeni u Orahovcu.
201.	BT 375	Pripadnici Zvorničke brigade bili su u blizini škole i brane u Petkovcima u vrijeme kada su zarobljenici bili držani i pogubljeni na brani u Petkovcima.

202.	BT 376	Dijelovi Zvorničke brigade su znali da su muškarci bosanski Muslimani bili zatvoreni u školi u Pilici.
203.	BT 377	17. jula, pripadnici inženjerijske čete Zvorničke brigade učestvovali su u iskopavanju masovnih grobnica nakon pogubljenja otprilike 1000 muškaraca bosanskih Muslimana na Vojnoj ekonomiji Branjevo.
204.	BT 379	Pripadnici inženjerijske čete Zvorničke brigade učestvovali su u sahranjivanju muškaraca bosanskih Muslimana u masovne grobnice u Kozluku 16. jula.

ANEX 2 dokazi :

POPIS MATERIJALNIH DOKAZA

MATERIJALNI DOKAZI TUŽILAŠTVA

- T-1** Karte, odnosno fotografije škole u Kuli, Doma u Pilici i Poljoprivrednog dobra u Branjevu, označene brojevima od 1-44
- T-2** -----
- T-3** Izvještaj generalnog sekretara UN-a prema rezoluciji Generalne skupštine 53/35 od 15. Novembra 1999. godine
- T-4** Duty Officer Notebook (Bilježnica dežurnog operativnog oficira u komandi Zvorničke brigade)
- T-5** Naredba pov.broj 06-156 komandanta Prve zvorničke brigade, od 24.01.1995. godine, postavljanje starješina po ratnoj formaciji u 1.Zvorničku pješadijsku brigadu
- T-6** V.P. 7469/20 Manojlovići, 02-26/95 Analiza borbene spremnosti u Prvom bataljonu, od 24.01.1995.
- T-7** V.P. 7469/20 Manojlovići, 02-26/95 analiza rada i discipline u Prvom bataljonu, od 06.12.1995.
- T-8** Komanda Tg 1. Zvpbr str.pov. br. 01-246 Zapovest za marš broj 3, od 03.07.1995.
- T-9** Fotografija ekonomija Branjevo
- T-10** V.P 7469/20, Manojlovići, broj 02-142/95 od 09.07.1995.godine, Spisak vojnika 1.bp.koji su određeni na rad na Vojnoj ekonomiji Branjevo
- T-11** Naredba pov.br.06-291 komandanta Prve zvorničke brigade, od 23.07.1993. godine o postavljanju starješina po ratnoj formaciji
- T-12** Naredba pov.br.06-156 komandanta Prve zvorničke brigade, od 13.09.1994.godine o postavljanju starješina po ratnoj formaciji
- T-13** Popis personala Prvog bataljona
- T-14** Zapisnik o saslušanju svjedoka Babić Rajka, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 23.10.2008. godine čiji je sastavni dio transcript audio zapisa u II dijela i CD sa audio zapisom
- T-15** Transkript svjedočenja svjedoka Babića Rajka od 18.4.2007. godine u

predmetu MKSJ broj IT-05-88-T Popović i dr.

- T-16** Izjava svjedoka Babić Rajka tužilaštvu MKSJ od 13. i 14. 09.2005. godine
- T-17** Fotografija škole Kula i područja oko škole, koju je označio svjedok Zoran Gajić
- T-18** Fotografija škole Kula i sale, koju je označio svjedok Zoran Gajić
- T-19** Fotografija ekonomije Branjevo, koju je označio svjedok Zoran Gajić
- T-20** Zapisnik o saslušanju svjedoka Gajić Zorana broj: 17-0472-04-2-298/08, od 27.03.2008. (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-21** Fotografija igrališta pored škole, koju je označio svjedok Stević Savo
- T-22** Fotografija škole, koju je označio svjedok Stević Savo
- T-23** Zapisnik o saslušanju svjedoka Stević Save, broj:17-04/2-04-704/07 od 06.07.2007. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-24** Fotografija igrališta pored škole, koju je označio svjedok Mićo Manojlović
- T-25** Zapisnik o saslušanju svjedoka Manojlović Miće, broj:17-04/2-04-2-692/07 od 02.07.2007. (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-26** Zapisnik o saslušanju svjedoka Miće Manojlovića Tužilaštvo BiH KT-RZ-02/08 od 08.04.2008. godine čiji je sastavni dio transcript audio zapisa u IV dijela
- T-27** Fotografija igrališta, koju je označio svjedok Mile Tejić
- T-28** Zapisnik o saslušanju svjedoka Tejić Mileta, broj: 17-04/2-04-2-952/07 od 24.09.2007. (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-29** Fotografija škole i šireg područja, koju je označio svjedok Bogoljub Gavrić
- T-30** Fotografija ulaza u školu, koju je označio svjedok Bogoljub Gavrić
- T-31** Fotografija sale i kuće pored sale, koju je označio svjedok Bogoljub Gavrić
- T-32** Fotografija škole i sale, koju je označio svjedok Bogoljub Gavrić
- T-33** Fotografija dvorišta škole koju je označio svjedok Bogoljub Gavrić
- T-34** Zapisnik o saslušanju svjedoka Gavrić Bogoljuba, broj: 17-04/2-04-2-960/07 od 27.09.2007. (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-35** Fotografija, koju je označio Milan Jovanović
- T-36** Fotografija, koju je označio Milan Jovanović
- T-37** Putni radni list br: 22-1455/95 Lada Riva od 01.07.do 31.07.1995.godine VP 7469 Zvornik
- T-38** Zapisnik o saslušanju svjedoka Đokić Milovana, Tužilaštvo BiH KT-RZ-132/06 od 28.11.2006.godine
- T-39** Transkript svjedočenja svjedoka Đokić Milovana u predmetu Trbić Milorad, Sud BiH X-KR-07/386 od 11.02.2008.
- T-40** Zapisnik o saslušanju svjedoka Đokić Milovana broj: 17-15/3-1-04-188/06 od 26.09.2006. (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-41** Zapisnik o saslušanju svjedoka Đokić Milovana, Tužilaštvo BiH br: KT-RZ-132/06 od 19.02.2007. godine čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u IV dijela
- T-42** Fotografija škole Kula i područja oko škole, koju je označio svjedok Dragan Jovanović
- T-43** Fotografija škole, koju je označio svjedok Dragan Jovanović
- T-44** Fotografija škole i kuće pored škole, koju je označio svjedok Dragan Jovanović

- T-45** Fotografija škole i kuće pored škole, koju je označio svjedok Stanko Kostić
- T-46** Fotografija škole, koju je označio svjedok Stanko Kostić
- T-47** Fotografija Doma kulture, koju je označio svjedok Zoran Bojić
- T-48** Fotografija škole i šireg područja škole, koju je označio svjedok Zoran Bojić
- T-49** Fotografija dvorišta škole, koju je označio svjedok Zoran Bojić
- T-50** Putni radni list VP 7469 Zvornik od 01.07. do 31.07.1995.godine vozilo TAM 80 gorivo primano 14.07,15.07., i 17.07.1995.godine,vozač Branko Bogičević
- T-51** Materijalni list od 16.07.1995.godine VP 7469 Zvornik, Branko Bogičević
- T-52** Izvod iz Interne dostavne knjige Zvorničke brigade
- T-53** Fotografija škole i šireg područja škole
- T-54** Fotografija Doma kulture i šireg područja uključujući i "Ljubinu kafanu"
- T-55** Putni radni list br. 22-1667/95 VP Zvornik od 15.07.1995 do 31.07.1995.godine vozilo TAM 130, gorivo primano 17.07., 21.07, 23.07. i 25.07.1995.godine vozač Milenko Tomić
- T-56** Crtež svjedoka
- T-57** Putni radni list broj 22-1463/95 od 14.07. do 31.07.1995.godine, vozilo Opel Rekord, vozač Milorad Birčaković
- T-58** Fotografija škole i šireg područja oko škole, označio svjedok Birčaković
- T-59** Fotografija škole, označio svjedok Birčaković
- T-60** Putni radni list broj 22-1463/95 od 01.07. do 31.07.1995.godine za vozilo Opel Rekord, vozači Birčaković Milorad/Ristić Mirko/Arapović Miško
- T-61** Fotografija doma kulture označio svjedok Birčaković
- T-62** Zapisnik o saslušanju svjedoka Kalajdžić Milana Tužilaštvo BiH, KTN-RZ-02/08 od 10.06.2008.godine čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u III dijela
- T-63** T63- identifikacioni podaci za svjedoka P23 (*povjerljivi dio*)
- T-64** Fotografija ekonomija Branjevo označio svjedok
- T-65** Izvodi iz knjige Dnevne zapovesti Inžinjerske čete Zvorničke brigade za dane 14.07.1995.godine do 17.07.1995.godine
- T-66** Putni radni list VP Zvornik 7469, broj: 22-1317/95 za period od 01.07. do 31.07.1995.godine za vozilo Mercedes, vozač Milovanović Milan
- T-67** Putni radni list br.22-1565/95 za period od 01.07. do 31.07.1995.godine
- T-68** Zapisnik o saslušanju svjedoka Gajić Stanka, broj 17-04/2-04-2-363/08 od 09.04.2008. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-69** Članak iz lista zvorničke pešadijske brigade „Drinski“ iz juna 1995. godine, broj 19 (vezano za proizvodnju hrane za potrebe vojske na ekonomiji Branjevo)
- T-70** Fotografija koju je označio svjedok Cvijetin Ristanović
- T-71** Fotografija koju je označio svjedok Cvijetin Ristanović
- T-72** Skica koju je napravio svjedok Ristanović Cvijetin pred istražiteljima MKSJ
- T-73** Zapisnik o saslušanju svjedoka Ilić Jovana Tužilaštvo BiH broj: KTN-RZ-02/08 od 23.07.2008.godine čiji je sastavni dio transkript audio zapisa saslušanja
- T-74** Skica koju je sačinio svjedok Lakić Radivoje
- T-75** Zapisnik o saslušanju svjedoka Lakić Radivoja broj: 17-04/2-04-2-956/07 od 25.07.2007. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-76** Zapisnik o saslušanju svjedoka Stevanović Jakova broj: 17-04/2-04-2-954/07

- od 25.09.2007. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-77** Transkript svjedočenja svjedoka Frankena u predmetu MKSJ br. IT-98-33-T od 04.04.2000. godine
- T-78** Zapisnik o saslušanju svjedoka P18, od dana 17.07.2007. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu (*povjerljivi dio*)
- T-79** Fotografija škole i šireg područja oko škole koju je označio svjedok Q
- T-80** Fotografija škole i sale koju je označio svjedok Q
- T-81** Fotografija ekonomije Branjevo koju je označio svjedok Q
- T-82** -Zapisnik o saslušanju svjedoka Jurošević Juroša, Tužilaštvo BiH, KTN-RZ-02/08 od 09.09.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio snimka sa saslušanja u III dijela
- Zapisnik o saslušanju svjedoka Jurošević Juroša, Tužilaštvo BiH, KTN-RZ-02/08 od 10.09.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio snimka sa saslušanja u II dijela
- T-83** Dvije fotografije (T1-31 i T1-38) koje je označio svjedok Ivan Perić
- T-84** mapa na kojoj su svjedoci P 25 i P 26 označili brojevima 1 i 2 lokaciju na kojoj su bili smješteni
- T-85** Veliki žuti registrator s presretnutim razgovorima
- T-86** fotografija na kojoj se nalazi uređaj za presretanje
- T-87** fotografija na kojoj se nalazi uređaj za snimanje razgovora
- T-88** Skripta u kojoj se nalaze presretnuti razgovori relevantni za predmet Pelemiš i dr.
- T-89** Naredba komandanta Zvorničke brigade, strogo.pov.br. 01-22 od 05.01.1995. godine
- T-90** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija (Izjava Đozić Fuada), 26.07.1995. godine
- T-91** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija (Izjava Kirivić Sakiba), od 23.07.1995. godine
- T-92** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija (izjava Mustafić Emina), od 23.07.1995. godine
- T-93** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija (Izjava Halilović Almira) od 23.07.1995. godine
- T-94** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija, (Rješenje o određivanju pritvora) od 25.07.1995. godine
- T-95** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija, služba za suzbijanje kriminaliteta (Zapisnik o prepoznavanju)od 25.07.1995. godine
- T-96** Dokument vojne pošte 7469 Zvornik, vojna policija, služba za suzbijanje kriminaliteta, 25.07.1995. godine (zjava osobe P17)
- T-97** Izveštaj (Saradnja sa neprijateljem) sastavljen od organa bezbjednosti komande 1. Zvorničke brigade od 26.07.1995. godine-str.pov.br.17/94
- T-98** Izvod iz Službenog glasnika srpskog naroda u BiH, 01.06.1992. godine (Zakon o vojsci)
- T-99** Transkript sadržaja sjednice pretresnog vijeća MKSJ u predmetu IT-05-88-T (Tužilac protiv Vujadina Popovića i dr.) od 10.12. i 11.12.2007.godine, saslušanje svjedoka Dean Manning-a

- T-99-1** Izjava i izvještaj o uzorcima tla sa masovnih grobnica na području Srebrenice Antony G. Brown-a od 26.02.1999.
- T-99-2** Izjava i izvještaj o uzorcima tla sa masovnih grobnica na području Srebrenice Antony G. Brown-a od 29.11.1999.
- T-99-3** Kriminalističko tehnička analiza eksploziva na osnovu uzoraka sa raznih lokaliteta u Srebrenici od 02.03.2000.
- T-99-4** Kriminalističko vještačenje detekcije ljudske krvi u uzorcima koji su prikupljeni u školi u Grbavcima, u Bosni i Hercegovini, Nizozemski institut za kriminalističko vještačenje 20.12.1999.godine
- T-99-5** Rezime sudsko-medicinskog dokaznog materijala masovne grobnice ekshumirane tokom 2000. (Lažete 1, Lažete 2C, Ravnice, Glogova), Dean Manning, februar 2001.
- T-99-6** Rezime sudsko-medicinskog dokaznog materijala-stratišta i masovne grobnice, Dean Manning, 16.05.2000.
- T-99-7** Izvještaj-ispitivanje tekstila, Minisarstvo pravde, Holandski institut za sudsku medicinu, od 11.02.2000.
- T-99-8** Laboratorijski izvještaj-automatska balistička usporedba, Sudski znanstveni laboratorij, Biro za alkohol, duhan i vatreno oružje Rockville, 24.02.2000.
- T-99-9** Izvještaj o istrazi (završenoj), Služba za krivičnu istagu američke mornarice, 16.01.1998.
- T-99-10** Rezultati kriminalističko-tehničke istrage Doma u Pilici, Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju
- T-99-11** Fotografija (0219-8642)
- T-99-12** Fotografija (0040-9936)
- T-99-13** Fotografija (Glogova, primarna grobnica 1 i 2)
- T-99-14** Fotografija (Masovna grobnica, Tatar-Bratunac)
- T-99-15** Fotografija (0219-3728)
- T-99-16** Fotografija (Ekshumacija grobnice, Tatar-Bratunac)
- T-99-17** Fotografija (Glogova)
- T-99-18** Fotografija (Glogova)
- T-99-19** Fotografija (Glogova)
- T-99-20** Fotografija (02/9-8699)
- T-99-21** Fotografija (Zeleni Jadar, sekundarna grobnica)
- T-99-22** Fotografija (Zeleni Jadar, sekundarna grobnica)
- T-99-23** Fotografija (Vrhovi)
- T-99-24** Fotografija (Vrhovi)
- T-99-25** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-26** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-27** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-28** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-29** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-30** Fotografija (Zeleni Jadar)
- T-99-31** Fotografija (Ljeljendo)
- T-99-32** Fotografija (Ljeljendo)
- T-99-33** Fotografija (Orahovac)

- T-99-34** Fotografija (Orahovac)
- T-99-35** Fotografija (Orahovac)
- T-99-36** Fotografija (Orahovac)
- T-99-37** Fotografija (Petkovci)
- T-99-38** Fotografija (masovna grobnica-Karakaj-Dulići)
- T-99-39** Fotogrfija (Petkovci Dam)
- T-99-40** Fotogrfija
- T-99-41** Fotogrfija (Kozluk)
- T-99-42** Fotogrfija (Kozluk)
- T-99-43** Fotografija
- T-99-44** Fotografija (Branjevo)
- T-99-45** Fotografija (Branjevo)
- T-99-46** Fotografija (Branjevo)
- T-99-47** Fotografija
- T-99-48** Fotografija
- T-99-49** Fotografija (Hodžići , sakundarna grobnica od 1 do 7)
- T-99-50** Fotografija (Hodžići , sakundarna grobnica od 1 do 7)
- T-99-51** Fotografija (Hodžići , sakundarna grobnica od 1 do 7)
- T-99-52** Fotografija (Hodžići)
- T-99-53** Fotografija (Hodžići)
- T-99-54** Fotografija (Hodžići)
- T-99-55** Fotografija (Hodžići)
- T-99-56** Fotografija (Hodžići)
- T-99-57** Fotografija (Cerik)
- T-99-58** Fotografija (Cerik)
- T-99-59** Fotografija (Cerik)
- T-99-60** Fotografija (Cerik)
- T-99-61** Fotografija (Liplje, sekundarna grobnica od 1 do 4)
- T-99-62** Fotografija (Liplje)
- T-99-63** Fotografija (Liplje)
- T-99-64** Fotografija (Snagovo)
- T-99-65** Fotografija (Snagovo)
- T-99-66** Fotografija (Snagovo)
- T-99-67** Fotografija (Snagovo)
- T-99-68** Fotografija (Čančari, sakundarna grobnica od 1 do 12)
- T-99-69** Fotografija (Čančari)
- T-99-70** Fotografija (Živkovići)
- T-99-71** Fotografija (Živkovići)
- T-99-72** Fotografija (Ravne)
- T-99-73** Fotografija (Ravne)
- T-99-74** Fotografija (Ravne)

- T-99-75** Fotografija (Ravne)
- T-99-76** Fotografija (Ravne)
- T-99-77** Fotografija (Ravne)
- T-99-78** Fotografija (Redžići)
- T-99-79** Fotografija (Redžići)
- T-99-80** Fotografija (Redžići)
- T-99-81** Fotografija (Redžići)
- T-99-82** Fotografija (Bakraci)
- T-99-83** Fotografija (Bakraci)
- T-99-84** Fotografija (Bakraci)
- T-99-85** Fotografija (Bakraci)
- T-99-86** Fotografija (Kamenica)
- T-99-87** Fotografija (Kamenica)
- T-99-88** Fotografija (Kamenica)
- T-99-89** Fotografija (Cancari)
- T-99-90** Fotografija (Cancari)
- T-99-91** fotografija (Cancari)
- T-99-92** fotografija (Cancari)
- T-99-93** fotografija (Cancari)
- T-99-94** fotografija (Cancari)
- T-99-95** fotografija masovne grobnice
- T-99-96** fotografija masovne grobnice
- T-99-97** fotografija masovne grobnice
- T-99.98** registrator koji sadrži slike poveza za oči i ligatura koje su pronadjene u Kozluku i Čančari
- T-99.99** registrator koji sadrži slike poveza za oči i ligatura koje su pronadjene u Vojnoj ekonomiji Branjevo i Čančari, cesta 12
- T-99.100** registrator koji sadrži slike poveza za oči i ligatura koje su pronadjene u Orahovcu i Hodžićima, cesta 2, 4 i 5
- T-99.101** registrator koji sadrži slike koje su pronadjene u Petkovicima na brani, Liplje 2, Nova Kasaba i Zeleni Jadar 5
- T-99.102** Fotografija ekshumacije Liplje 2 masovne grobnice
- T-99.103** Rezime forenzičkog dokaznog materijala-ekshumacija ljudskih ostataka iz masovnih grobnica, od 27.11.2007. godine
- T-99.104** Rezime sudsko-medicinskog materijala mjesta pogubljenja i masovnih grobnica od 24.08.2003. godine

- T-99.105** 17 satelitskih slika koje pokazuju povezanost primarnih i sekundarnih grobnica
- T-99.106** Mapa koja pokazuje kretanje od primarnih ka sekundarnim grobnicama
- T-99.107** Tabelarni pregled ekshumiranih-pokupljenih sa površine po godinama ekshumacije
- T-99.108** Fotografije sa mjesta ekshumacije Budak, Kamenica 9 i drugih lokacija
- T-99.109** Masovni ukop na ekonomiji Branjevo od 17.07.1995. godine
- T-99.110** Laboratorijski izvještaj od 08.06.2000. godine, automatizovano balističko upoređivanje
- T-99.111** Kriminalističko-tehnička obrada grobnice na lokalitetu Pilica, Ekonomija Branjevo od 15.06.1998. godine
- T-100** Richard Butler- linkovani izvještaj o komandnoj odgovornosti u brigadi VRS, od 31.10.2002. godine i linkovni iskaz o vojnim događanjima u Srebrenici (cd)
- T-101** Pripremni dokument za sudjenje- Richard Butler
- T-102** Grafološko vještačenje potpisa i rukopisa spornih dokumenta vještaka kriminalističke struke Tešić Mitra, od 08.07.2009. godine
- T-103** Stenogram Osme sjednice Skupštine bosanskih Srba od 25.02.1992. godine
- T-104** Izvještaj komande Prve bratunačke lake brigade od 04.07.1994. godine, komadant, pukovnik Slavko Ognjenović
- T-105** Direktiva za dalja dejstva 7.1, broj 02/2-15 od 31.03.1995. godine, Glavni štab VRS, gen.puk. Ratko Mladić
- T-106** Redovni borbeni izvještaj Prve bratunačke lake pješadijske brigade, 03-253-96 od 09.07.1995. godine, u potpisu komandant pukovnik Vidoje Blagojević
- T-107** Redovni borbeni izvještaj , strogo pov. 03-253-96 od dana 06.07.1995. godine, u potpisu komandant pukovnik Vidoje Blagojević
- T-108** Rezolucija 743 Vijeća sigurnosti UN-a, S/RES/743 od 21.02.1992. godine
- T-109** Rezolucija 819 Vijeća sigurnosti UN-a, S/RES/819 dated 16.04.1993. godine
- T-110** Rezolucija 824 Vijeća sigurnosti UN-a, S/RES/824 od 06.05.1993. godine
- T-111** Izjava predsjednika Vijeća sigurnosti UN -a, UN Dok. S/PRST/1995/32 od 14.07.1995. godine
- T-112** Izvještaj od 02.08.1995. godine, Pravosudna služba- zapisnici o saslušanju svjedoka Dutchbata u istrazi koju je provela Holandska kraljevska vojna policija
- T-113** Depeša Zvorničkog Centra Javne bezbjednosti br. 277/95 od 12.07.1995. godine, Dragomir Vasić
- T-114** Naređenje Ministarstva odbrane RS Zvornik 02-78/95 12.07.1995. godine, Ivanović Stevan
- T-115** Naređenje Ministarstva odbrane RS Zvornik 02-79/95 od 12.07.1995. godine, sekretar Stevan Ivanović
- T-116** Naređenje Ministarstva odbrane RS Zvornik 02-21/3640/95 od 13.07.1995. godine, Momčilo Kovačević

- T-117** Radni list vozila Drinskog korpusa za Golf P-7065, 1-31 Juli 1995. godine
- T-118** Lista kompanija koje su imale autobuse, 12.07.1995. godine
- T-119** Komanda Drinskog korpusa, obavještajno odjeljenje, akt br. 17/896 od 12.07.1995. godine, Zdravko Tolimir
- T-120** Komanda Drinskog korpusa, akt br. 17/897 od 12.07.1995. godine, Zdravko Tolimir
- T-121** Lista nestalih iz Srebrenice, ured Tužioca MKSJ od 02.05.2000.godine
- T-122** Uputstvo za rad komande 4. korpusa u izvršavanju prioriternih zadataka u miru i ratu, 01-15-62 od 29.08.1991. godine
- T-123** Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Pelemiš Momira, Tužilaštvo BiH KT-RZ-74/08 od 05.11.2008. godine
- T-124** Zapisnik o saslušanju svjedoka Stević Cvjetka, broj: 17-04/2-04-2-947/07 od od 20.09.2007. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu)
- T-125** Transkript svjedočenja Deronjić Miroslava, u predmetu MKSJ broj: IT-02-60/1-S Tužilac protiv Nikolić Momir (prilog: izvod iz matične knjige umrlih za lice Deronjić Miroslav)
- T-126** Transkript svjedočenja Erdemović Dražena, od 04.05.2007. godine u predmetu MKSJ broj: IT-05-88-T , Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih
- T-127** Transkript svjedočenja Omanović Čamile od 22.03.2000. godine u predmetu MKSJ broj: IT-98-33-T , Tužilac protiv Krstića (prilog: izvod iz matične knjige umrlih za lice Omanović Čamila)
- T-128** Zapisnik o saslušanju svjedoka Popadić Save broj: 17-04/2-04-2-946/07 od 19.09.2007. godine (Državna agencija za istrage i zaštitu) čiji je sastavni dio transcript audio zapisa
- T-129** Transkript svjedočenja svjedoka Van Duin u predmetu MKSJ broj. IT-05-88-T Popović i drugi
- T-130**
- Zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje Pelemiš Momira, od dana 31.10.2008. godine
 - Naredba za pretresanje broj X-KRN-08/602, od 03.11.2008. godine
 - Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari, broj 17-04/2-6-04-2-28/08 od 05.11.2008. godine
 - Mala knjižica roze boje, s natpisom „rečnik“, vlasništvo Pelemiš Momira
 - Smedji rokovnik s natpisom „Gradnja-promex“ Zvornik, vlasništvo Pelemiš Momira
 - Smedji rokovnik s natpisom JODKP „Rad“ Zvornik, vlasništvo Pelemiš Momira
 - Dvolisnica s rukopisom Pelemiš Momira
- T-131** Karton lične karte Pelemiš Momir od 17.11.1988.godine

- T-132** Nalaz i mišljenje vještaka Kešetović Rifata + dva cd-a
- T-133** Fotodokumentacija masovnih grobnica, koju čine 16 skeinranih fotografija (plus cd)
- T-134** Spisak nestalih lica sa područja Srebrenice od 02.05.2000. godine
- T-135** Sažeti izvještaji Međunarodne komisije za nestale koji se odnose na ekshumacije sekundarnih grobnica na putu za Čančare i to : izvještaj Čančarski put 04 od 19.02.2009.godine, Čančarski put 05 od 17.04.2008 godine, Čančarski put 06 od 09.04.2009.godine, Čančarski put 08 od 19.02.2009.godine, Čančarski put 09 od 17.04.2008.godine, Čančarski put 10 od 18.04.2008.godine
- T-136** Komanda drinskog korpusa br.05/2-583 od 12.11.1995.godine Redovno unapredjenje rezervnih oficira
- T-137** Komanda Prve zborničke brigade str.pov. br. 01-262 od 18.07.1995.godine pohvala puk Vinka Pandurevića
- T-138** Spisak lica iz jedinica drinskog korpusa predloženih za stimulatívne mjere povodom osl. Srebrenice i Žepe, od 12.09.1995.godine
- T-139** Propisi o primjeni pravila MHP za bivšu SFRJ
- T-140** Zapisnik o saslušanju svjedoka Milovanović Milice, broj: 17-04/2-04-2-419/08 od 17.04.2008. godine
- T-141** Transkript svjedočenja svjedoka Obrenović Dragana u predmetu pred MKSJ br. IT- 02-60-T (*Blagcjević i Jokić*)
- T-142** Transkript svjedočenja svjedoka Nikolić MoMira u predmetu pred MKSJ br. IT- 02-60-T (*Blagcjević i Jokić*)
- T-143** Transkript svjedočenja svjedoka Petrović Pere u predmetu pred MKSJ- Tužilac protiv Popovic Vujadina i dr. IT-05-88-T od 09.03.2007.godine
- T-144** Zapisnik o saslušanju svjedoka Đerić Novice od 09.04.2008. godine, KTN- RZ -02/08 Tužilaštvo BiH, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u II dijela
- T-145** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jurošević Petra od 25.09.2008. godine, KTN- RZ-02/08 Tužilaštvo BiH, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u V dijelova, kao i cd sa audio zapisom
- T-146** Izjava svjedoka Jurošević Petra od 25.11.2002.godine data pred istražiteljima MKSJ
- T-147** Izjava svjedoka Savić Vujadina od 17.12.2008.godine ovjerena notarskim pečatom OPU broj 2375/08 od 25.12.2008.godine
- T-148** Zapisnik o saslušanju svjedoka Gajić Jovana od 12.05.2008.godine, Tužilaštvo BiH, KTN-RZ-02/08, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u IV dijela i CD sa audio zapisom
- T-149** Zapisnik o saslušanju svjedoka Mitrović Stjepana od 15.06.2007.godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-629/07
- T-150** Zapisnik o saslušanju svjedoka Stankić Božidara, Tužilaštvo BiH KTN-RZ- 02/08 od 03.06.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u II dijela i CD audio zapisa
- T-151** Zapisnik o saslušanju svjedoka Lazarević Milana, Tužilaštvo BiH KTN-RZ- 02/08 od 29.05.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa i CD

- audio zapisa
- T-152** -Zapisnik o saslušanju svjedoka Tešić Ratka Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 11.09.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u III dijela i CD audio zapisa
-Raspored dežurstva u prvom bataljonu za pozadinski vod, za juli 1995. godine, spisak pripadnima Prvog bataljona koji su demobilisani.
- T-153** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jevtić Branka- Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 13.05.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u II dijela i CD audio zapisa
- T-154** Transkript svjedočenja svjedoka Radosavijević Zorana u predmetu pred MKSJ- Tužilac protiv Popovic Vujadina i dr. IT-05-88-T od 11.06.2008.godine
- T-155** Transkript svjedočenja svjedoka Radosavijević Zorana u predmetu pred MKSJ- Tužilac protiv Blagojevića i Jokića IT-02-60-T od 19.07.2004.godine
- T-156** Rezolucija Vijeća Sigurnosti Ujedinjenih Nacija 836
- T-157** Sporazum o demilitarizaciji Srebrenice od 18.04.1993. godine potpisan od gen.Sefera Halilović i gen. Mladić Ratka
- T-158** Sporazum o demilitarizaciji Srebrenice od 18.05.1993. godine potpisan od gen.Sefera Halilović i gen. Mladić Ratka
- T-159** Vrhovna komanda Oružanih snaga Republike Srpske , 08.03.1995. broj: 2/2-11: Direktiva za dalje operacije op. Br. 7.
- T-160** Isječak iz češke knjige autora Rajka Dolečeka pod nazivom „Razgovori sa generalom Mladićem“.
- T-161** Isječak iz knjige Richarda Holbrooka, „Završiti rat“. Šahinpašić 1998, ISBN 9958-41-023-0.
- T-162** Pravilo Bataljona SFRJ iz 1988. (pješadijski, motorizovani, brdski, planinski, partizanski i mornaričke pješadije) – 03052699.
- T-163** Komanda Drinskog korpusa - Naređenje- strogo povjerljivo br. 03/156-12 od 13. jula 1995. : sprečavanje prolaza muslimanskih grupa prema Tuzli i Kladnju.
- T-164** Dopis iz Uprave bezbjednosti Drinskog korpusa od 15.04.1995.,
- T-165** Zapovijest za marš br. 3. od 03.07.1995., 1 Zvornička pješadijska brigada – komanda taktičke grupe – strogo povjerljivo 01-246 :
- T-166** Izvod iz stručnog izvještaja generala Radovana Radinovića iz predmeta Krstić, pred MKSJ-om, Beograd 17.10.2000. godine.
- T-167** Video snimak iz Srebrenice MKSJ-a 2. dio – video snimak Mladić; Transkript video snimka.
- T-168** Presuda u predmetu Tužilac protiv Zdravka Božića i dr., predmet broj: X-KRZ-06/236, 05.10.2009. godine.
- T-169** Presuda u predmetu Krstić, prvostepena presuda MKSJ, predmet broj: IT-98-33-T, 02.08.2001. godine.
- T-170** Dijelovi transkripata iskaza navođenih u pitanjima koje je postavljao tužilac
- T-171** Naređenje Drinskog korpusa od 16.05.1995. godine 04/112-15: Dodatak naredbi da se stabilizuje odbrana oko enklava Žepe i Srebrenice
- T-172** Naređenje Drinskog korpusa od 16.05.1995. godine 04/112-14: Dodatak naredbi da se stabilizuje odbrana oko enklava Žepe i Srebrenice i uspostave

- uslovi za oslobađanje enklava
- T-173** Povjerljiva naredba od 07.12.1994. godine br. 06-184 od Vinka Pandurević, komadanta Zvorničke brigade
- T-174** Obavijest sa sastanaka predsjedništva opštine Srebrenica od 09.07.1995. godine n/r Alije Izetbegovića i Rasima Delića, komadanta Armije BiH br. 01-/95
- T-175** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jović Zorana od 19.06.2008. godine, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u IX dijelova. i četiri cd-a sa audio zapisom
- T-176** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jović Slobodana od 19.06.2008. godine, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u II dijela i četiri cd-a sa audio zapisom
- T-177** Zapisnik o saslušanju svjedoka Manojlović Neđe, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 08.04.2008. godine i 30.06.2008. godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa i II dijela i CD sa audio i video zapisom saslušanja
- T-178** Zapisnik o saslušanju svjedoka Đurić Milana, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 07.05.2008.godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u II dijela i cd sa audio zapisom saslušanja
- T-179** Pregled angažovanja ljudstva Druge čete za mjesec novembar 1995. godine
- T-180** Pregled angažovanja ljudstva Četvrte čete za mjesec novembar 1995. godine
- T-181** Zapsinik o saslušanju svjedoka Pantić Dragana, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 09.05.2008.godine čiji je sastavni dio transkript audio zapisa u V dijelova i CD sa audio zapisom.
- T-182** Transkript razgovora između Vukotić Duška i istražitelja MKSJ Dean Manninga-, od 17.09.2001. godine.
- T-183** Obavještajni izvještaj Vukotić Duška (napisan rukopisno), od 12.07.1995. godine, st.pov.br. 19/39
- T-184** Zapisnik o saslušanju svjedoka Matić Radivoja, Tužilaštvo BiH KTN-RZ-02/08 od 12.05.2008.godine čiji je sastavni dio transkript o saslušanju svjedoka i CD.
- T-185** Dnevni red, generalni sekretarijat Vlade Republike Srpske od 26.03.2008. godine, Banja LUka u potpisu Milorad Dodik
- T-186** publikacija Historijskog projekta Srebrenica „Kako haški tribunal fabrikuje svoje dokaze“
- T-187** članci iz magazina Monitor Dio I i II „Intervju sa Jean- Rene Ruezom, šefom istraga istraga za Srebrenicu“
- T-188** odabrane izjave preživjelih Srebreničana na koje se oslanja vještak Karganović (188-1 do 188-20, izjave u prilogu)
- T-189** Komanda 1. PL P BR str.pov. br. 04-520-61/95 od 21.07.1995.godine -zahtjev generala Tolimir Zdravka za korištenje hemijskog naoružanja protiv muslimanskih izbjeglica u koloni iz Žepe, EDS 0425863
- T-190** dio transkripta svjedočenja generala Armije BiH Hadžihasanovića pred MKSJ 06.04.2001.godine
- T-191** Interni memorandum, 24.07.2008.godine Ewa Tabeau
- T-192** Obdukciji nalaz lokalitet masovne grobnice Pilica, predemet:PLC 97 od

- 08.10.1996. godine
- T-193** Patoliški izvještaj masovne grobnice Pilica, sastavljen od strane patologa Dr Page Hudsona, od 29.04.1998. godine.
 - T-194** Aneksi I,III i IV ekspertskeg izvještaja vještak Simić Ljubiše.
 - T-195** Ekspertski izvještaj vještaka Vuga Petra, pukovnika u penziji, u predmetu Popović, od 31.03.2008. godine.
 - T-196** Isprintana WEB stranica (ICMP sistem kontrole kvaliteta)
 - T-197** Isprintana WEB stranica (Upravni odbor za forenzičke nauke ICMP)
 - T-198** Isprintana WEB stranica (Informator ICMP)
 - T-199** Dodatni izvještaj vještaka Richarda Butlera, Izvještaj o pješadijskom bataljonu Zvorničke brigade VRS“, od 04.02.2011. godine
 - T-200** Izvještaj vještaka Michaela MacQueen-a „Pogubljenja i zlostavljanja zatvorenika u opštini Zvornik prije jula 1995. godine. + jedan CD
 - T-201** Dodatni zapisnici o smrti (jedan CD)
 - T-202** Transkript svjedočenja svjedoka PW-143 u predmetu pred MKSJ- Tužilac protiv Popovic Vujadina i dr. IT-05-88-T
 - T-203** Akt Instituta za nestale osobe broj 02/1-40-1-2606/11 od 30.06.2011. godine
 - T-204** Direktiva broj 4, glavni štab VRS str. Pov. Br. 62/5-21Q od 19.11.1992.godine
 - T-205** Fotokopije dijelovi iz „Radne beležnice“ generala VRS-a Ratka Mladića

MATERIJALNI DOKAZI ODBRANE

- O-I-1** Mapa
- O-I-2** Pravilo korpus kopnene vojske, Generalštab oružanih snaga SFRJ 1990
- O-I-3** Pregled angažovanja ljudstva komandne Prvog bataljona Zvorničke brigade za juli 1995.godine
- O-I-4** Evidencija prisustva ljudstva komande Prvog bataljona Zvorničke brigade na izvršavanju borbenih zadataka
- O-I-5** Osnovne karakteristike međunarodne vojno-političke situacije, Vrhovna komanda OS RS, broj 2/2-11 od 08.03.1995. godine (Direktiva br.7)
- O-I-6** Glavni štab VRS Dt br.0272-15 -Direktiva za dalja dejstva op.br 7/1 od 31.03.1995. godine (Sadejstvo-95)
- O-I-7** Komanda bratunačke brigade Zapovijest za aktivna b/d op.br 1, pov.br. 439-2 od 05.07.1995. godine (Krivaja 95)
- O-I-8** Odluka o imenovanju civilnog komesara za opštinu Srpska Srebrenica, Predsednik Republike srepske, broj: 01-1350/95 od 11.07.1995.godine
- O-I-9** Pravilo korpus kopnene vojske, Generalštab oružanih snaga SFRJ 1990
- O-I-10** Glavni štab VRS- naredba za sprečavanje prolaska muslimanskih grupa ka Tuzli i Kladnju, od 13.07.1995. godine
- O-I-11** Izvod iz protokola tehničke službe Zvorničke brigade, (zaduženje goriva za p.puk Popovića od 16.07.1995.godine
- O-I-12** Izvod iz Interne dostavne knjige Zvorničke brigade (dostava goriva i metak 40 mm, 400 kom na KDK 16.07.1995.godine
- O-I-13** Komanda drinskog korpusa str.pov.br. 03/156-12 (sprečavanje prolazaka

muslimanskih grupa ka Tuzli i Kladnju)

- O-I-14** Izvod iz knjige Dnevne zapovesti inžinjerske čete Zvorničke brigade
- O-I-15** Izvod iz Dnevnika dežurnog vojne policije od 17.07.1995. godine
- O-I-16** Komanda zvorničke brigade-Uputstvo za rad pomoćnika komandanta za BO poslove, broj 17/353 od 21.09.1994. godine
- O-I-17** Armija RBiH, Komanda 28.Divizije, operativni izvještaj Komandi 2. Korpusa Tuzla, strogo pov. 04-114/95 od 30.06.1995. godine
- O-I-18** Obavijest sa sjednice Predsjedništva opštine Srebrenica održane dana 09.07.1995. godine
- O-I-19** Spisak ratnih zločinaca poznatih Komandi Prve bratunačke brigade za koje postoje indicije da se nalaze u Srebrenici
- O-I-20** Generalštab Armije RBiH, Izvještaj o doturu UBS i MTS u enklave Žepa i Srebrenica, broj 1-1/7-169 od 28.05.1996. godine
- O-I-21** Komanda drugog korpusa Armije RBiH , uspjesi i zadaci jedinica ARBiH, strogo pov. 02/1-604/123 od 02.07.1995. godine
- O-I-22** Komanda drugog korpusa Armije RBiH, Čestitka za uspješno izvedenu diverzantsku b/d, broj 02/1-670/4 od 28.06.1995. godine
- O-I-23** Komanda 28.divizije A RBiH, str.pov.br. 02-06/95 -Obavještenje po aktu GSS ARBiH od 28.06.1995. godine
- O-I-24** Komanda 28.divizije ARBiH str.pov.br. 03-183-231- Izvještaj o dopuni RJ 28. divizije od 01.07.1995. godine
- O-I-25** Glavni štab VRS, Instrukcija o rukovodjenju i komandovanju bezbjednosno-obavještajnim organima VRS, od 24.10.1994. godine
- O-I-26** Pravilo bataljon, Savez sekretarijata za narodnu odbranu, vojna tajna, 1988
- O-I-27** Naredba Komandanta 1. zvorničke PBR, pov.br 06.156 od 13.09.1994. godine
- O-I-28** Posjedovni list broj 71/10 izdat od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, područna jedinica Zvornik
- O-I-29** Uveličana kopija katastarskog plana opštine Šepak, od 23.03.2007. godine, sa zabilješkama i potpisom svjedoka Milovanović Milice
- O-I-30** Skraćeni djelovodnik – izdavanje goriva (svjedok Đerić Novica)
- O-I-31** Fotografija u crno-bijelog boji, označena od strane svjedoka Jurošević Petra, s datumom i njegovim potpisom
- O-I-32** Potvrda Komisije za razmjenu Opštine Brčko broj: 05/97, od 01.10.1997. godine, kojom se potvrđuje da je Pelemiš Momir razmijenjen dana 26.05.1994. godine;
- O-I-33** Rješenje opštinskog sekretarijata za odbranu opštine Tuzla broj: 03/9-846-253-1793, od 31.05.1994. godine, kojim se Pelemiš Momiru odobrava putovanje u inostranstvo radi posjete porodice;
- O-I-34** Saglasnost Ministarstva odbrane RS, Odsjek Zvornik, da se Pelemiš Momir rasporedi na radnu obavezu nastavnik matematike u Osnovnj školi „Sveti Sava“;
- O-I-35** Uputnice specijalisti i nalazi i mišljenja ljekara;
- O-I-36** Zapisnik o saslušanju svjedoka Stankić Dragana Tužilaštvo BiH KTN RZ-02/08 od 06.05.2008. godine, čiji je sastavni dio transkript audio zapisa saslušanja
- O-I-37** Nalaz i mišljenje vještaka Radinović Radovana iz decembra 2010. godine (plus: 46 priloga navedenih u podnesku advokata Perić Miloša od dana 20.12.2010. godine)
- O-I-38** naredba za vještačenje od dana 10.09.2010. godine izdata od strane advokata Perić Miloša prema vještaku prof. dr Svetlani Radovanović; - Izvještaj vještaka dr Svetlane Radovanović, od dana 25.12.2010. godine

- radna biografija dr Svetlane Radovanović
- 4 cd-a uz gore navedeno
- zapisnik o utvrđivanju identiteta od 16.02.2005. godine, UKC Tuzla, za Salihović Muju
- zapisnik o utvrđivanju identiteta od 16.09.2002. godine, UKC Tuzla, za Dautbašić Senada
- zapisnik o utvrđivanju identiteta od 25.10.2005. godine, UKC Tuzla, za Alić Jusufa
- ljudski gubici tokom opsade Sarajeva od 10.09.1992. do 10.08.1994. godine, za potrebe predmeta Stanislav Galić
- O-I-39** fotografija T-1-10 koju je označio svjedok O-1
- O-I-40** fotografija T-1-12 koju je označio svjedok O-1
- O-I-41** cd sa transkriptima svjedočenja Vinka Pandurevića od 27., 28. I 29.01.2009. godine, te od 02. I 25.02.2009. godine u predmetu MKSJ IT-05-88-T
- O-I-42** cd sa transkriptima svjedočenja Vinka Pandurevića od 03., 09., 10., 11. I 19.02.2009. godine MKSJ IT-05-88-T
- O-I-43** dvd sa audio zapisom svjedočenja Vinka Pandurevića MKSJ IT-05-88-T
- O-I-44** dodatni nalaz vještaka Svetlane Radovanović od 18.06.2011. godine
- O-I-45** Komanda 1. Krajiškog korpusa op.br 583-23 od 25.08.1992. privremeni propisi u VRS iz avgusta 1992. Godine
- O-I-46** karta na kojoj je označen rejon odbrane prvog bataljona
- O-I-47** Institut za nestale osobe BiH, Popratni akt i potvrda o razmijenjenim licima
- O-I-48** cd sa preostalim transkriptima svjedočenja Vinka Pandurevića

- D-2-1** izjava svjedoka P6 od 25.05.1996. godine
- D-2-2** Set pet fotografija (škola, dom u Pilici i Branjevo)
- D-2-3** Pravilo službe organa bezbjednosti u oružanim snagama SFRJ iz 1984
- D-2-4** Pravilo službe vojne policije u oružanim snagama SFRJ iz 1985
- D-2-5** Presuda Okružnog suda u Bijeljini, broj K-4/97 od 15.08.1997. godine
- D-2-6** mapa
- D-2-7** Dnevnik dežurnog vojne policije Bratunačke brigade, od 30.06.1995. do 23.07.1995.godine
- D-2-8** Mapa koju je sačinio svjedok Lakić Radivoje pred istražiteljima u Haagu
- D-2-9** Transkript sa svjedočenja svjedoka Lakić Radivoja, strana 100272 i 100273 u predmetu MKSJ IT-05-88-T Popović i dr.
- D-2-10** Pripremni razgovor sa Lakić Radivojem, sa tužiocem Haškog tribunala
- D-2-11** Izjava koju je Lakić Radivoje dao istražiteljima Haškog Tribunala
- D-2-12** Generalštab ARBiH, Uvodno izlaganje generala Rasima Delića, strogo pov. 1/1-941 od 30.07.1996. godine
- D-2-13** Armija RbiH, Komanda 2.Korpusa, Izjava Bećirović Ramiza, od 11.08.1995. godine
- D-2-14** Dužnosti i zadaci štaba komande i organa štaba, odobrio major Vinko Pandurević
- D-2-15** Izvod iz vojnog leksikona JNA za 1981. godinu, pojam jednostarješinstva
- D-2-16** Uputstvo za rad komandi-štabova, nacrt
- D-2-17** Pravilo službe vojne policije oružanih snaga SFRJ, 1985.
- D-2-18** Putni radni nalog na ime Stankić Božidara
- D-2-19** Putni radni nalog na ime Jović Stevo
- D-2-20** Evidencija pripadnika R-čete za mjesec juli
- D-2-21** Fotosnimak Doma kultura u Pilici, na kojem je svjedok Tešić Ratko obilježio mjesta na kojem su bili parkirani autobusi i kamioni pred domom;

- D-2-22** Fotosnimak ekonomije Branjevo, na kojem je svjedok Nikolić Milivoje obilježio gdje su bili parkirani autobusi, gdje je bila vojska i gdje se on nalazio.
- D-2-23** Fotosnimak škole Kula u Pilici, na kojoj je svjedok Pantić Dragan obilježio mjesto gdje se sastao sa Perić Slavkom
- D-2-24** Nalaz i mišljenje vještaka Karganović Stefana, Analiza gubitaka muslimanske kolone usljed minskih polja, borbenih dejstava i drugih uzroka
- D-2-25** Izvještaj o forenzičkim nalazima koji su vezani za mjesto pogubljenja Pilica u julu 1995. godine, vještak Ljubiša Simić
- D-2-26** Ekspertski izvještaj vještaka Vuga Petra od 05.01.2011. godine
- D-2-27** Kopija potvrde o smrti Đorđić Raje, izdata od strane Vojne pošte Zvornik
- D-2-28** Dio transkripta svjedočenja Mitrović Ljubomira (strane od 23638 do 23648)